

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 38-39-40

VERGADERINGEN VAN APRIL 1994

ACTUELE VRAGEN

AUTISME

DECREET BEHEER AFVALSTOFFEN

DECREET FEDERALE TERMINOLOGIE

DECREET NV ZEEKANAAL

INTERPELLATIES

KABELDECREET

RESOLUTIE BEVORDEREN VERKEERSVEILIGHEID

RESOLUTIE ZUID-AFRIKABELEID

SCHELDE-VERDIEPING

VLAANDEREN-EUROPA 2002

Inhoud

Nr. 38 Dinsdag 19 april 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1495

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1495

Voorstellen van resolutie

Intrekking, blz. 1496

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1496

Verslagen

Indiening, blz. 1496

Jaarverslag

Indiening, blz. 1496

Moties

Indiening, blz. 1496

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1497

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1497

Ministerieel besluit

Indiening en verwijzing, blz. 1497

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1497

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening, blz. 1497

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1498

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1498

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1498

Rouwhulde

blz. 1498

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

– 473 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmingen, blz. 1498

Spreker : de heer A. Kempinaire

Hoofdelijke stemming, blz. 1499

Sprekers : de heren V. Vautmans, W. Verreycken, R. Van Hooland

Ontwerp van decreet tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 132 van de Grondwet

– 476 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1501

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen

– 485 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1502

Sprekers : de heer F. Vergote, minister N. De Batselier

Hoofdelijke stemming, blz. 1509

Sprekers : de heren L. Barbé en F. Vergote

Voorstel van resolutie van de heren D. Van der Maelen, F. Sarens en J. Caudron en mevrouw M. Aelvoet c.s. betreffende het Zuid-Afrikabeleid van de Vlaamse Gemeenschap

– 446 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1511

Sprekers : de heer L. Van Nieuwenhuysen, mevrouw M. Aelvoet, de heer H. Suykerbuyk

Voorstel van resolutie van de heren J. Ansoms, J. De Mol, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende maatregelen tot het bevorderen van de verkeersveiligheid

– 464 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1513

Sprekers : de heren J. De Mol, L. Barbé, E. Beysen, W. Verreycken, J. Ansoms, R. Van Hooland

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 11 maart 1994 door mevrouw M. Aelvoet gehouden interpellatie tot de heer J. Sauvens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het HST-project

– 508 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1516

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Van Nieuwenhuysen, A. Denys, E. Van Rompuy

Met redenen omklede motie van de heer F. Dewinter tot besluit van de op 11 maart 1994 door de heer F. Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van Engelse woorden in het openbaar leven

– 509 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1520

Spreker : de heer F. Dewinter

Met redenen omklede motie van de heer M. Olivier tot besluit van de op 10 maart 1994 door de heer M. Olivier gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de niet-naleving van Protocolovereenkomsten door de Vlaamse regering, blz. 1522

– 510 (1993-1994) – Nr. 1

Sprekers : de heren M. Maertens, J. Laverge, A. Denys, L. Van Nieuwenhuysen

Met redenen omklede motie van de heer H. Olaerts c.s. tot besluit van de op 21 maart 1994 door de heer H. Olaerts in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken betreffende het KS-dossier

– 515 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1526

Sprekers : de heren H. Olaerts, J. Ulburghs, J. Vandeurzen

Met redenen omklede motie van de heer L. Barbé tot besluit van de op 21 maart 1994 door de heer H. Olaerts in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken betreffende het KS-dossier

– 513 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1528

Met redenen omklede motie van de heer J. De Mol c.s. tot besluit van de op 21 maart 1994 door de heer J. De Mol in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het moratorium voor nieuwe wegen en de maatschappelijke relevantie van afwerkingsprojecten in het kader van een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit

– 514 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1529

Spreker : de heer J. De Mol

Met redenen omklede motie van de heer F. Dewinter tot besluit van de op 22 maart 1994 door de heren A. Denys en F. Dewinter gehouden interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het uitzendvermogen van de lokale radio's en over de problematiek van de Vlaamse lokale radio's

– 516 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1530

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabel-radio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de productie van televisieprogramma's

– 157 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heer S. De Clerck houdende regeling van de erkenning en van de vergunning van de kabelnetten en -diensten en houdende oprichting van een Kabelinstituut en een Kabelproductiefonds

– 348 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1532

Sprekers : de heer M. Bartholomé

meeussen, verslaggever, de heren D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, A. Denys, minister H. Weckx
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1545

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1553

Nr. 39 **Dinsdag 19 april 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1555

Project Vlaanderen-Europa 2002

Debat, blz. 1555

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, P. Dewael, H. Schiltz, W. Verreycken, L. Hancké, J. Geysels, W. Devlieghere, J. De Mol, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1592

Nr. 40 **Woensdag 20 april 1994**

Berichten van verhindering, blz. 1593

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de tijdelijke wervingsstop van weer-werk-gesco's vanaf 29 maart 1994

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de algemene wervingsstop in het kader van weer-werk-acties en de afbouw van de bestaande projecten, blz. 1594

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de AIDS-preventiecampagnes en het recente onderzoek van Test Aankoop over de kwaliteit van de condooms, blz. 1595

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen, blz. 1597

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goye tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Finan-

ciën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de in voorbereiding zijnde uitvoeringsbesluiten inzake het Algemeen Welzijnswerk, blz. 1598

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het niet-samenstellen van het grindcomité in uitvoering van het grinddecreet, blz. 1599

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal aspect van het faillissement van de scheepswerf Polyship, blz. 1600

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken rond Vlabinvest, blz. 1600

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de onderhandelingen over wijzigingen aan het Mestactieplan, blz. 1601

Actuele vraag van de heer J. Van Hautthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken; Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de houding van de Stad Diksmuide na de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide, blz. 1602

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de mogelijke overname van de NV Liefkenshoek-tunnel door het gewest of een andere publiekrechtelijke vennootschap, blz. 1603

Voorstel van resolutie van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh c.s. betreffende het autisme – 286 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1604

Sprekers : mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, verslaggever, de heren M. Maertens en L. Goutry

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het vastlopen van de onderhandelingen met Nederland over de verdieping van de Schelde, blz. 1606

Sprekers : de heren H. Schiltz, E.

Beysen, M. Van Peel, L. Hancké, F. Dewinter, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabel-radio- en kabeltelevisionetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de productie van televisieprogramma's

– 157 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming, blz. 1613

Sm-ekers : de heren D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, M. Bartholomeussen, A. Kempinaire

Voorstel van resolutie van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh c.s. betreffende het autisme – 286 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1616

Sm-ekers : de heren L. Goutry, F. Dielens, E. Van Vaerenbergh

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1618

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns,

*- De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

*- De vergadering wordt geopend om
14.00 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

AANWEZIG

M. Aelvoet, G. Annemans, J. An-
soms, G. Anthuenis, L. Appeltans,
A. Arts, E. Baldewijns, L. Barbé,
M. Bartholomeeussen, P. Berben,
E. Beysen, R. Bosman, G. Bossuyt,
M. Bourgois, P. Breyne, L. Bril, H.
Brouns, X. Buisseret, H. Candries,
M. Capoen, G. Cardoen, J. Cau-
bergs, J. Caudron, F. Cauwen-
berghs, P. Chevalier, M. Cordeel,
H. Coveliers, S. Creyf, N. De Batse-
lier, A. De Boeck, J. De Bremae-
ker, H. De Croo, A. De Maght-Ael-
brecht, F. De Man, W. Demeester-
De Meyer, J. Demeulenaere, J. De
Meyer, J. De Mol, W. Demuyt, A.
Denys, P. Deprez, J. De Roo, E.
Derycke, J. De Seranno, P. Desmet,
R. Deswaene, L. Detiège, W. De
Vlieghe, J. Devolder, P. Dewael,
F. Dewinter, M. Didden, F. Die-
lens, V. Dua, J. Dupré, J. Eeman,
G. Geens, J. Geysels, F. Ghesquiè-
re, A. Gijsbrechts-Horckmans, W.
Goossens, L. Goutry, L. Hancké, P.

Hostekint, T. Kelchtermans, A.
Kempinaire, R. Landuyt, H. Lau-
wers, J. Laverge, J. Leclercq, A.
Leysen, C. Lisabeth, M. Logist, M.
Maertens, L. Martens, L. Maximus,
T. Merckx-Van Goey, G. Moens, C.
Moors, L. Nelis-Van Liedekerke, H.
Olaerts, M. Olivier, J. Peeters, L.
Peeters, W. Peeters, L. Pierco, E.
Pinoie, K. Pinxten, R. Raes, D. Ra-
moudt, F. Sarens, J. Sauwens, A.
Schellens, H. Schiltz, E. Schuer-
mans, W. Seeuws, J. Sleenckx, H.
Suykerbuyk, F. Swaelen, G. Swen-
nen, R. Swinnen, W. Taelman, P.
Tant, J. Tavernier, J. Taylor, J.
Timmermans, M. Tyberghien-Van-
denbussche, J. Ulburghs, J. Vande
Lanotte, L. Van den Brande, F.
Vandenbroucke, B. Vandendries-
sche, M. Van der Poorten, J. Van
der Sande, J. Vandeurzen, J. Van
Eetvelt, P. Van Grembergen, J. Van
Hauthem, J. Van Hecke, R. Van
Hooland, M. Van houtte, E. Van-
keirsbilck, G. Vanleenhove, J. Van
Looy, D. Van Mechelen, L. Van
Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire,
T. Van Parys, M. Van Peel, E. Van
Rompuy, E. Van Vaerenbergh, L.
Vanvelthoven, R. Van Walleghem,
H. Van Wambeke, V. Vautmans, F.
Vergote, G. Verhofstadt, I. Ver-
leyen, G. Vermassen, F. Vermeiren,
W. Verreycken, M. Vogels, J.
Weys.

AFWEZIG MET KENNISGE- VING

M. Dillen, J. Leduc, H. Marsoul, H.
Van Dienderen, F. Van den Eynde,
R. Vanlerberghe : gezondheidsrede-
nen ;

J. Buchmann, S. De Clerck, L. Die-
rickx, S. Platteau, M. Smet, J. Val-
keniers, L. Van den Bossche, D.
Van der Maelen, H. Weckx : bui-
tenslands ;

V. Anciaux, W. Claes, J. Gabriels,
M. Verwilghen : ambtsverplichtin-
gen ;

J. Lenssens, F. Wymeersch : fami-
lieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNIS- GEVING

A. Bourgeois, M. Colla, W. Cortois,
R. Daems, J. Decorte, E. De Groot,
J.-L. Dehaene, P. De Keersmaeker,
R. De Wulf, M. Eyskens, W. Mar-
tens, L. Monset, A.-M. Neyts-Uyt-
tebroeck, J. Pede, J. Spinnewyn, L.
Standaert, L. Tobback, A. Van
Aperen, R. Van Rompaey, J.-P.
Van Rossem, A. Verlinden, R. Wie-
rinckx, F. Willockx.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de tijdelijke wervingsstop van weer-werk-gesco's vanaf 29 maart 1994

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de algemene wervingsstop in het kader van weer-werk-acties en de afbouw van de bestaande projecten

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Vermassen tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de tijdelijke wervingsstop van weer-werk-gesco's vanaf 29 maart 1994 en van de heer De Roo tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de algemene wervingsstop in het kader van weer-werk-acties en de afbouw van de bestaande projecten.

De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de voorzitter, onlangs werd door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden onlangs de maatregel uitgevaardigd dat vanaf 29 maart geen enkele weer-werk-overeenkomst meer mag worden goedgekeurd door de VDAB-directeurs. Er is blijkbaar vastgesteld dat in het verleden tot 700 weer-werkers teveel zijn aangevraagd in Vlaanderen.

Vóór 29 maart werden diverse weer-werk-tewerkstellingen goedgekeurd door de weer-werk-teams. Sommige werknemers werden voor die datum reeds aan het werk gezet, zonder dat de directeurs de overeenkomst hadden ondertekend. Dat was misschien enigszins voorbarig, maar gelet op het verleden was dat heel normaal.

Kunnen de weer-werk-voorstellen die vóór 29 maart van de weerwerk-teams een gunstig advies hadden gekregen alsnog worden gehonoreerd ? Indien dit niet meer kan, creëert men een zekere onrechtvaardigheid ten opzichte van de weer-werkers zelf en ten opzichte van de weer-werk-promotoren die daarop hadden gerekend.

Anderzijds vraag ik mij af of dit geen alibi is om de tewerkstelling van de langdurig werklozen af te bouwen, temeer omdat ingevolge het nieuwe systeem van financiering van de gewesten – er zal eveneens rekening worden gehouden met de gezondheidsindex – de trekkingsrechten zullen verminderen. Bovendien stellen we vast dat er een beleid wordt gevoerd dat zich specifiek richt tot bepaalde doelgroepen, en dat vooral de jongeren bevoordeelt. Dat is op zich natuurlijk positief, maar de langdurige werkloosheid blijft een probleem. Zal het en niet ten nadele van het andere gebeuren ? Naarmate men meer aandacht besteedt aan de tewerkstelling van de jonge werklozen – er rekening mee houdend dat de trekkingsrechten allicht zullen verminderen – zullen de programma's van de langdurige werklozen meer en meer in het gedrang komen.

Hoe is het mogelijk dat men nu pas vaststelt dat er bijna 700 weer-werk-tewerkstellingen te veel zouden zijn goedgekeurd ?

Ik heb dan nog een laatste vraag. De aanwerving van weer-werkers zou gestopt zijn tot na de evaluatie van de bestaande weer-werk-projecten. Deze beslissing is natuurlijk verstandig. Hoe lang zal die evaluatieperiode duren ?

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik heb aanvullende vragen over hetzelfde onderwerp.

Is de aanwervingsstop voor weer-werkers vanaf 1 april een definitieve of een tijdelijke maatregel ?

Werden de organisaties en instellingen die weer-werkers tewerkstellen tijdig verwittigd ? Ik heb vernomen dat ze een fax hebben ontvangen of een schriftelijke verwittiging dat alle nieuwe aanwervingen zouden worden stopgezet gedurende een periode van zes weken. Slaat dit ook op de vervanging van reeds goedgekeurde arbeidsplaatsen ?

Hoe kan men deze maatregelen verklaren in de context van de strijd, die toch blijvend zal moeten worden gevoerd ter bevordering van de tewerkstelling van langdurig en moeilijk te plaatsen werklozen ? Mevrouw de minister, hierover is toch twee tot drie jaar geleden uitvoerig gediscussieerd in de Vlaamse Raad naar aanleiding van voorstellen van uw voorganger met betrekking tot de weer-werk-actie.

Via de weer-werk-projecten komen vooral moeilijk te plaatsen langdurig werklozen – eventueel tijdelijk – aan een arbeidsplaats voor een periode van één jaar die in uitzonderlijke gevallen zelfs te verlengen is. Nu blijkt men alle voorrang te geven aan het jeugdwerkgarantieplan, namelijk tewerkstelling van jongeren tussen 21 en 25 jaar die ten minste twee jaar uitkeringsgerechtigd werkloos zijn. Wat is in dit verband de visie van de regering ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, verschillende elementen spelen hierin een rol. In de begroting van Tewerkstelling is een krediet ingeschreven dat werk garandeert voor 1.900 tot 2.000 weer-werkers. Aan deze voorziening is niets veranderd.

Belangrijk in deze beslissing is de bezettingsgraad. Voor het jeugdgarantieplan hebben we in de begroting van 8.5 miljard frank voor 1994 en 1995 voor dit jaar 1.8 miljard frank ingeschreven. In dat plan zijn ook weer-werkers, maar die moeten worden gerekend bovenop de 1.900

Detiège

tot 2.000 weer-werkers van de normale weer-werk-projecten. Het blijkt dat de weer-werk-projecten een grotere "inloop" hebben dan de andere gesco-projecten. Wij moeten dus nagaan of we de vastgelegde maxima niet overschrijden. Mocht ik een miljard frank extra krijgen tijdens de begrotingscontrole, dan kan ik hun aantal natuurlijk onmiddellijk verdubbelen, maar ik vrees dat dit niet mogelijk zal zijn.

90 tot 95 percent van de projecten is intussen ingevuld. We hebben de administratie en de inspecteurs de opdracht gegeven om vanaf 1 april tot evaluatie over te gaan. Deze evaluatie zal anderhalve maand duren. Vanaf midden mei moeten normaal alle problemen voorbij zijn en zal men zekerheid hebben.

Er zijn op het ogenblik reeds een aantal projecten geëvalueerd. De projecten, die zijn goedgekeurd, zijn intussen ook al vrijgegeven.

Er zal niemand worden afgedankt. De projecten, die slecht worden beoordeeld, zullen uitdoven. Aan zulke projecten waarvoor geen doorstroming is, zullen wijzigingen worden aangebracht. Vervanging zal dus niet mogelijk zijn in "slechte" projecten.

De koepelorganisatie Steunpunt Lokale Netwerken is gevraagd advies te vragen "van het terrein", wat intussen is gebeurd. Er is een prioriteitenlijst van moeilijke dossiers of dossiers waar men in de toekomst problemen zou mee hebben. Op dat vlak is dus zekerheid ingebouwd.

Het is dus niet de bedoeling de weer-werkers over te schakelen naar andere projecten. Weer-werk-projecten die echter niet worden goedgekeurd maar die wel in aanmerking zouden komen, kunnen een nieuwe aanvraag indienen als jeugdwerk-garantieplan. Het is dus helemaal niet de bedoeling de weer-werk-projecten af te bouwen maar wel om ze te evalueren en om na te gaan in

welke mate bepaalde projecten blijven voortduren. Projecten die geen doorstroming hebben of die naar de sociale werkplaatsen kunnen worden afgeleid, zullen dit wel kunnen vaststellen. Zoals gezegd, zouden de problemen opgelost moeten zijn tegen 15 mei.

Voor de projecten die voor 29 maart zijn goedgekeurd en waarvoor er een attest voor gescotewerkstelling is uitgereikt, kunnen mensen worden aangeworven. De STD-directeurs hebben dienaangaande overigens de nodige richtlijnen ontvangen. Iedereen werd per fax verwittigd en intussen zijn er ook contacten geweest met de organisaties.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mevrouw de minister, het doelgroepenbeleid, dat momenteel is gericht op de jongerenwerkloosheid, gaat dus niet ten koste van de programma's voor langdurige werklozen ?

Minister L. Detiège : Inderdaad niet. Wegens budgettaire redenen ben ik echter wel genoodzaakt de programma's te beperken. Er is slechts plaats voor ongeveer tweeduizend weer-werkers.

Er is overigens een zeer groot verloop in de invulgraad, vermits het gaat om projecten met een looptijd van maximum één jaar. Mensen die doorstromen of ander werk vinden, worden niet meer meergerekend.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe even in te gaan op de laatste vraag.

Rekening houdend met het feit dat tienduizenden, vaak langdurige werklozen ouder zijn dan 26 jaar, en dus niet in aanmerking komen voor het jeugdwerk-garantieplan, is tweeduizend weer-werk-plaatsen bijzonder weinig. Kan er geen heroriëntatie worden gedaan van andere middelen, meer bepaald inzake weer-

werk-projecten, die voor heel wat langdurige en moeilijk te plaatsen werklozen blijkbaar de enige kans op tewerkstelling zijn ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Binnen het budgettaire kader is er geen ruimte voor een uitbreiding. Hiervoor kan eventueel een beroep worden gedaan op de normale begrotingen. Ik ben overigens vragende partij om hierover met de federale regering een gesprek te hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de AIDS-preventiecampagnes en het recente onderzoek van Test Aankoop over de kwaliteit van de condooms

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Pinxten tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de AIDS-preventiecampagnes, en het recente onderzoek van Test Aankoop over de kwaliteit van de condooms.

De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik beperk mij niet tot het onderzoek van Test Aankoop, vermits intussen reeds een nieuwe publikatie is verschenen in het tijdschrift Klasse van het ministerie van Onderwijs. Uit de publikatie in Test Aankoop bleek dat één op vijf merken van condooms niet voldeed. Intussen is dit cijfer in een juiste verhouding geplaatst, maar toch zou één tot twee percent van de condooms niet goed

Pinxten

zijn. Dit percentage is zeker niet onbeduidend te noemen.

Tevens verwijs ik naar een aantal cijfers die onlangs werden gepubliceerd in het tijdschrift Klasse van het ministerie van Onderwijs. Hierin verscheen een artikel over het seksuele gedrag van jongeren en eveneens enkele statistieken. Hieruit blijkt dat 55 procent van de jongeren vóór zij het secundair onderwijs hebben beëindigd, geslachtsgemeenschap hebben gehad. Uit de cijfers blijkt ook dat dit in vier gevallen op tien gebeurt met een wisselende partner. Tevens maken meer dan één op twee jongeren geen gebruik van voorbehoedsmiddelen, wat zeer belangrijk gegeven is.

Mevrouw de minister, ten eerste, is het niet zo dat uit de gegevens uit Test Aankoop en Klasse blijkt dat de aidspreventiecampagne niet werkelijk een succes is, of is dit een voorbarige conclusie ?

Overweegt u om, rekening houdend met deze cijfers, de campagne enigszins aan te passen ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in het kader van een actuele vraag kan ik niet heel de problematiek van de AIDS-campagnes bespreken.

Mijnheer Pinxten, u hebt zelf gezegd dat de eerste berichten die Test Aankoop heeft verspreid, voor verwarring hebben gezorgd. Immers, in die berichten wordt gezegd dat één op vijf condooms onveilig is, terwijl het over merken zou moeten gaan. Ook deze merken moeten worden gerelativeerd. Volgens de informatie van de apothekers blijkt dat het om merken gaat die bijna niet worden gekocht.

Op dit ogenblik is er bij de AIDS-coördinatoren een studie aan de gang in verband met de condooms. Aan

de hand van de resultaten van die studie zal worden bepaald in welke richting men moet gaan in verband met de aanbeveling van bepaalde zaken, zoals de registratie. Omdat de condooms in apotheken worden verkocht, gebeurt de registratie via de federale minister van Volksgezondheid waarmee contact zal worden opgenomen.

De fabrikant van Durex, het is moeilijk om zonder namen te spreken, heeft onder meer gezegd dat hij op de verpakking zal aanduiden dat er slechts 98 in de plaats van 100 procent veiligheid is.

De gepubliceerde cijfers moeten dus worden gerelativeerd en er moet geen paniek worden gezaaid.

Er moet ook rekening worden gehouden met de gebruikte normen. In ons land passen wij de Britse normen toe terwijl Test Aankoop de Europese normen heeft aangewend. Ook daar is er dus een verschil in interpretatie.

In de discussie in verband met het condoom is er bij IPAC, het AIDS-coördinator, een vertegenwoordiger van Test Aankoop aanwezig. Hij kan dus zijn commentaar uitbrengen. Wij moeten dus de resultaten van Test Aankoop relativiseren.

Er wordt ook rekening gehouden met de resultaten van de onderzoeken die inzake de AIDS-campagne werden ingesteld. Daaruit blijkt dat er vooral in de zomermaanden een stijging is van het condoomverbruik. Dat was het geval in 1994 na de campagnes.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mevrouw de minister, u hebt terecht de cijfers van Test Aankoop genuanceerd. U bent echter niet ingegaan op mijn vraag of u van mening bent dat de campagne, zoals ze nu wordt gevoerd, echt succesvol kan worden beschouwd.

U hebt ook niet geantwoord op de

vraag of u eventueel de campagne wilt bijsturen. Dat lijkt mij belangrijk in het kader van de conclusie van het tijdschrift Klasse. U zou de campagne kunnen bijsturen en het accent leggen op de relatiebestendigheid.

Ik wil toch even enkele zinnen uit de conclusie van het tijdschrift Klasse citeren. Het gaat hier vooral over dat derde cijfer, met name dat één op twee van de jongeren tot 18 jaar geen voorzorgsmaatregelen neemt.

Ik citeer : hoe groter het aantal partners, hoe minder een jongere denkt risico te lopen op HIV-besmetting en hoe minder voorzorgen hij neemt. Bovendien denkt slechts een vierde van die groep eraan zijn gedrag te wijzigen. Programma's gericht op attitude en gedragsverandering zijn zeker voor die groep jongeren een dringende noodzaak. Einde citaat.

Naast de lopende campagne kan misschien worden overwogen om toch te denken aan een bijsturing, vooral gelet op deze toch ontstellende cijfers die in het tijdschrift Klasse worden gepubliceerd.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, ik heb die cijfers ook aangehaald in verband met de noodzaak van voorlichting tijdens een ander debat dat hier nog niet zo lang geleden plaatsvond. Ik heb er toen op gewezen dat de resultaten van ons onderzoek aantoonde dat precies het feit dat heel veel jongeren op zeer jonge leeftijd geen voorzorgen treffen bij hun seksuele relaties een van de problemen was.

De condoomcampagne heeft tot een stijging van het verbruik van de condooms in ons land geleid. Wij komen natuurlijk van een zeer laag cijfer.

In verband met andere elementen, zoals onder meer de relatiebekwaamheid, zijn er ook een aantal programma's aan de gang. Wij heb-

Detiège

ben contact met de bevoegde federatie.

Op het einde van deze maand zal er een overleg over al deze zaken plaatsvinden en wij zullen er dan verder op ingaan.

De heer K. Pinxten : Onze fractie zou het uiteraard waarderen dat, rekening houdend met die objectieve gegevens, de campagne kon worden bijgestuurd.

Minister L. Detiège : Ik heb uzelf die gegevens bezorgd tijdens het debat over Den Vrijen Courant en gezegd waar de noodzaak ligt om aan voorlichting en aan bescherming van de jongeren te doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Geysels tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de Minister, ik wil u een vraag stellen over de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA).

De laatste dagen zijn onder meer ook werklozen uit de arbeidersbeweging op straat gekomen – en volgens ons terecht – ingevolge een bepaling in de programmawet die voorziet in het installeren van PWA's.

In het federale parlement hebben wij getracht het nodige weerwerk te bieden, echter tevergeefs.

Ik kom nu tot het eigenlijke probleem. Op 24 februari laatstleden heb ik in de Vlaamse Raad een vraag gesteld omtrent uw houding, en ook die van de Vlaamse regering, inzake de problematiek van de PWA's.

U heeft op deze vraag een drievoudig antwoord gegeven : ten eerste, het oprichten van PWA's, zoals bepaald in de programmawet, betekent een overschrijding van de bevoegdheidsbepalingen ; ten tweede, de PWA's interfereren met de doelstellingen van het jeugdwerk-garantieplan ; ten derde, de doelstelling van de PWA's is niet compatibel met die van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

Mevrouw de minister, op het einde van uw antwoord op mijn actuele vraag hebt u toen gezegd dat wanneer de wetsartikelen in de programmawet inzake de PWA's zouden behouden blijven, u een aantal juridische stappen zou doen om dit fenomeen aan te vechten, onder andere gebruik te maken van de wettelijk bepaalde alarmprocedure.

Mevrouw de minister, niet alleen het protest uit arbeiderskringen maar ook vanwege de privé-ondernemingen neemt toe, De wet is nu eenmaal goedgekeurd.

Mijn vraag is zeer duidelijk. Houdt u uw verklaring van 24 februari staande ? Wat is nu uw houding en die van de Vlaamse regering ter zake ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, verschillende elementen spelen een rol met betrekking tot het probleem van de lokale werkgelegenheidsagentschappen.

Enerzijds is er inderdaad een doorkruising van de genomen maatregelen op het federale en het regionale

niveau met betrekking tot de verschillende tewerkstellingsprogramma's. Ik geef graag toe dat bepaalde maatregelen niet optimaal zijn omdat sommige elkaar doorkruisen, onder meer wat het jeugdwerk-garantieplan en het weer-werkplan betreft.

Anderzijds zijn er grondwettelijke problemen inzake de bevoegdheidsoverschrijding.

Wat dit laatste punt betreft, bestond inderdaad de mogelijkheid de alarmprocedure aan te wenden. Wij hebben terzake gesprekken gevoerd met de federale minister. Er werd een aantal toezeggingen gedaan onder meer met betrekking tot het niet-doorkruisen van bevoegdheden. Minister Smet heeft inderdaad bevestigd dat de werkzoekenden, ingeschakeld in het jeugdwerk-garantieplan, niet zullen worden opgeroepen door de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen. Wij hebben ook de verzekering gekregen dat de VDAB zal worden ingeschakeld.

Wij hebben ook verzet aangetekend inzake het normale economische circuit onder meer inzake tuinbouw.

Er werden nog geen uitvoeringsbesluiten gepubliceerd. De Vlaamse regering zal volgende week nagaan of al dan niet het Arbitragehof moet worden ingeschakeld.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb u een duidelijke vraag gesteld.

Ik heb de letterlijke tekst in de hand van uw verklaringen van 24 februari. U heeft toen gezegd dat als de tekst van de wet niet wordt gewijzigd, u juridische stappen zult doen inzake het overschrijden van de bevoegdheidsverdeling tussen het Vlaamse Gewest en het federale parlement. Aan de wet is intussen niets veranderd en de bevoegdheidsoverschrijding bestaat nog steeds.

Mevrouw de minister, waarop wacht

Geysels

u om wat u zelf hebt aangekondigd ook waar te maken, namelijk met alle mogelijke juridische middelen, inclusief het Arbitragehof, de PWA's wat dit specifieke probleem betreft, af te wijzen.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Naar aanleiding hiervan heeft de Vlaamse regering gesproken over het eventueel inschakelen van de alarmbel. Wij hadden ook geen zekerheid in verband met de meerderheid.

Ten tweede was er de kwestie of wij al dan niet gelijk zouden krijgen binnen de discussie met de federale regering. Op een aantal punten hebben wij een bevestiging gekregen.

Wat de overschrijding van bevoegdheid betreft, zullen wij in de vergadering van de regering van volgende week kijken of wij het Arbitragehof al dan niet gaan inschakelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de in voorbereiding zijnde uitvoeringsbesluiten inzake het Algemeen Welzijnswerk

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de in voorbereiding zijnde uitvoeringsbesluiten inzake het Algemeen Welzijnswerk.

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het welzijnswerk en al diegenen die er actief in zijn, zijn ons zeer dierbaar.

In 1991 heeft deze Raad een belangrijk decreet gestemd op het Algemeen Welzijnswerk waarbij structuur en organisatie aan deze sector werd gegeven. Zo zouden zij hun specifieke opdrachten nog beter kunnen vervullen.

De in voorbereiding zijnde uitvoeringsbesluiten zullen in uitvoering van het decreet een en ander wijzigen en de sector grondig herstructureren. Het is dus belangrijk dat er consensus kan groeien over de manier waarop dit in de uitvoeringsbesluiten wordt geregeld. Er mag geen enkel misverstand bestaan over deze herstructurering. Ze mag geen verkapte besparingsoperatie zijn want ze is de uitvoering van een decreet dat wij reeds in 1991 hebben goedgekeurd.

De uitvoeringsbesluiten hebben reeds enige onrust gecreëerd in de sector, zowel wat de financiering als wat de programmatie bepaald in de uitvoeringsbesluiten, betreft.

Ik wil nu graag van u horen hoe dit verder zal verlopen.

Op welke wijze zal het overleg hierover gebeuren ? Het is voor de sector belangrijk dat wij overgaan tot overleg en samenwerking. Zo handelen we ook volgens de geest van het decreet. Is het echter wel juist om het samengaan in polyvalente centra aan te moedigen door anderen te bestraffen ? Kan men dit niet evengoed bereiken met aanmoediging en bevoordeling ? Ik heb ook vragen bij de blokkering van de loonsubsidies op tien jaar anciënniteit. Als dit geldt voor de respectievelijke centra, vrees ik dat het moeilijk zal worden om hierover een gedragen consensus te krijgen.

Dit alles betrof het Algemeen Welzijnswerk. Ik wil echter ook even specifiek op de slachtofferhulp in-

gaan. Wij stellen vast dat slachtofferhulp zelfs niet als bijkomende opdracht of als taakomschrijving in de uitvoeringsbesluiten is opgenomen. Hierover is dringend klaarheid nodig, vooral omdat ook federale ministers met centra voor slachtofferhulp concrete afspraken hebben gemaakt en samenwerking hebben georganiseerd. Op welke wijze kunt u hierover zo snel mogelijk klaarheid verschaffen ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Merckx, ik dank u voor uw vraagstelling.

Als we spreken over welzijnswerk is het wellicht interessant om eens duidelijk te definiëren waarover we het hier hebben. Door het feit dat men welzijnswerk niet steeds effectief definieert, moeten we stellen dat het hier gaat om de diensten die aan de mensen worden verleend wanneer zij een beroep doen op bepaalde diensten die opgericht zijn om hun problemen op te lossen.

Dit decreet strekt ertoe steun te verlenen aan personen met zowel financiële, relatie- als psychologische en pedagogische problemen. De JAC's behoren eveneens tot het algemeen welzijnswerk, namelijk de diensten die ter beschikking staan van jongeren met psyche-pedagogische problemen en al wat ermee verband houdt.

Het uitvoeringsbesluit van het decreet dat in 1991 werd goedgekeurd, moest tegen 1 januari 1994 worden uitgevaardigd.

Teneinde een uitvoerig overleg met de sector mogelijk te maken, besluiten wij, in overeenstemming met het parlement, de uitvoeringsbesluiten slechts tegen 1 januari 1995 uit te vaardigen. In oktober hadden wij de gelegenheid een hoorzitting te organiseren met alle betrokken partijen. Mevrouw Merckx was trouwens ook aanwezig. Zowel de sector in kwestie als de overheid waren uiterst te-

Demeester-De Meyer

vreden over deze hoorzitting omdat op die manier kon worden uitgegaan van de beleidsbrief waarin was opgenomen dat het goed zou zijn alles te groeperen in polyvalente centra. Deze idee werd overigens bijzonder goed onthaald, weliswaar met een aantal vragen die een dergelijke materie oproepen.

Inmiddels bereidde de dienst gezin en maatschappelijk werk van de Vlaamse Gemeenschap van het departement Welzijn, zonder de medewerking van mijn dienst en op basis van de hoorzitting, van het decreet en van de verzamelde gegevens, een tekst voor die op 1 april werd voorgelegd aan het daartoe geëigende adviesorgaan, onder voorzitterschap van de heer Breda. De tekst werd reeds overgemaakt aan de Hoge Raad van het Welzijnswerk die intussen reeds twee vergaderingen wijdde aan de behandeling van deze tekst.

Ik heb mij voorgenomen dienaangaande geen beslissing te nemen en deze aangelegenheid niet voor te leggen aan de Vlaamse regering zolang ik niet beschik over het advies van de Hoge Raad. Dat is volgens mij conform de gemaakte afspraak, al las ik met verwondering in een bepaalde pers dat zulks strijdig zou zijn met wat in het verleden werd beslist. Ik meen nochtans dat men alzo de normale procedure volgt.

De tekst zal bijgevolg slechts definitief worden vanaf het ogenblik dat ik beschik over het advies van de Hoge Raad van het Welzijnswerk.

Mevrouw Merckx, de zorg en de onrust waarover u het had, heeft dus werkelijk geen reden tot bestaan. De normale en geëigende procedure moet haar gang gaan. Zodra het advies van de Hoge Raad mij wordt overgemaakt, zal ik een voorstel voorleggen aan de Vlaamse regering.

Wat de slachtofferhulp betreft die momenteel ook in de uitvoeringsbe-

sluiten als een onderdeel van de welzijnswerk en van het welzijnswerk wordt beschouwd, kunnen er inderdaad problemen rijzen met de federale overheid omdat overleg moet worden gepleegd met het ministerie van Justitie. De administratie – en niet de politiek – gaat thans, in overleg met het departement van Justitie, na welke problemen er zich kunnen voordoen. Aan de hand van het verslag dat ons zal worden overgemaakt, zullen wij uiteraard trachten de juiste beslissingen te treffen.

Tot slot herhaal ik dat er geen reden is tot onrust. Zodra de normale en geëigende democratische procedure die aan de gang is, wordt afgerond, zullen wij in staat zijn besluiten te nemen en deze vóór het zomerreces aan de regering voor te leggen.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mevrouw de minister, ik neem aan dat u bereid bent om in de commissie toelichting te geven bij de teksten van de uitvoeringsbesluiten vooraleer u ter zake beslissingen neemt ?

De voorzitter : Mevrouw, wij hebben de voorgeschreven spreektijd ruim overschreden.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het niet-samenstellen van het grindcomité in uitvoering van het grinddecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vermassen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het niet-samenstellen van het

grindcomité in uitvoering van het grinddecreet.

Ik herinner de vraagsteller en degenen die antwoordt eraan dat de spreektijd voor vraag en antwoord samen vijf minuten bedraagt.

De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb een korte doch voor mijn streek wel bijzonder belangrijk vraag.

Midden vorig jaar werd na een lange lijdensweg – dan gebruik ik nog een eufemisme – het grinddecreet goedgekeurd. Dat decreet kan pas worden toegepast zodra de daarin opgenomen organen ook worden opgericht.

Welnu, tot nu toe is dat nog niet gebeurd. De belangrijkste instelling, het grindcomité, is nog steeds niet geïnstalleerd, hoewel alle instanties die vertegenwoordigd zullen zijn in dat comité, vandaag de personen die straks deel zullen uitmaken van het comité, hebben benoemd.

Mijnheer de minister-president, waarom duurt het zo lang vooraleer één en ander operationeel wordt ? Wanneer zullen de voorgeschreven organen eindelijk worden geïnstalleerd zodat het decreet van kracht wordt ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb een kort en naar ik hoop voor de streek van de heer Vermassen een positief antwoord.

Voor de uitvoering van het goedgekeurde grinddecreet heb ik 27 uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Dat lijkt misschien omslachtig, maar dat is het niet. Er moeten nu eenmaal een grindcomité en drie subcomités worden opgericht, waarin de betrokkenen zitting hebben. Voorts moeten er nog een aantal punten worden geregeld.

Van den Brande

In ieder geval zal de hele procedure binnen twee weken rond zijn. Wij hebben inderdaad de lijst van de kandidaat-afgevaardigden ontvangen die lid worden van het grindcomité en de subcomités.

Bovendien kan binnenkort het uitvoeringsbesluit waarin wordt bepaald welke rechtspersoon de comités zullen hebben en welke gemeenten erin vertegenwoordigd zullen zijn, worden goedgekeurd.

U ziet dat ik alles in het werk stel om de bepalingen van het grinddecreet zo vlug mogelijk in de praktijk om te zetten.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Mijnheer de minister-president, heb ik het goed begrepen dat de zaken eind deze maand, uiterlijk begin volgende maand zullen zijn afgerond ?

Minister-president L. Van den Brande : Gelet op het feit dat wij nu reeds 20 april zijn, zal alles begin volgende maand rond zijn.

De voorzitter : Het incident, is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal aspect van het faillissement van de scheepswerf Polyship

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vande Lanotte tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen,

over het sociaal aspect van het faillissement van de scheepswerf Polyship.

De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, een aantal weken geleden is de scheepswerf Polyship failliet gegaan.

Reeds 58 dagen bezetten de arbeiders en de bedienden het bedrijf en proberen zij van zowel de federale als de gewestelijke overheid een enveloppe te bekomen om de gevolgen van de sluiting sociaal te kunnen begeleiden, zoals dat ook voor andere werven is gebeurd.

De onderhandelingen ter zake hebben echter tot nu toe nog niet veel opgeleverd, wat bij de betrokkenen de indruk wekt dat de federale en de gewestelijke overheid mekaar voortdurend de bal toespelen.

Mijn vraag is heel concreet – ik zal ze morgen herhalen aan de federale minister van Tewerkstelling, mevrouw Smet – : zal de gewestelijke overheid, zoals zij dat in het verleden voor andere dossiers heeft gedaan, meehelpen aan de financiering van de sociale enveloppe die overigens relatief klein is.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, de toestand bij Polyship wordt op de voet gevolgd. Ik heb onlangs trouwens een delegatie van dit bedrijf ontvangen. Mijn medewerkers voeren op dit ogenblik een onderzoek uit.

U weet dat Polyship omwille van de aard van de gebouwde schepen door de Europese Commissie werd uitgesloten van sommige tegemoetkomingen die men in andere sectoren wel ontvangt. Ik heb de Europese Commissaris erop gewezen dat dit eigenlijk niet logisch is.

Voorts rijst er een probleem op het

niveau van de markt in het algemeen. Wij zoeken op dit ogenblik, samen met de federale overheid, naar een oplossing die een overbrugging mogelijk maakt naar het ogenblik dat er nieuwe orders binnenkomen. Het is in de eerste plaats de federale overheid die terzake maatregelen moet treffen voor de sociale omkadering. U weet dat er sedert 1982 een Vesoc-richtlijn bestaat, die wij consequent proberen toe te passen en die impliceert dat de Vlaamse overheid inspanningen kan leveren voor zover er sprake is van een gedeelde en gelijke inspanning tussen de privé-partners en de overheid. De moeilijkheid in dit dossier is dat er in tegenstelling tot andere dossiers geen bedrijfsplan voorhanden is dat toelaat onmiddellijk maatregelen te treffen.

Ten einde bepaalde oplossingen niet onmogelijk te maken, kan ik momenteel enkel zeggen dat er bestendig wordt overlegd met de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid om na te gaan hoe een overbrugging tot eind 1996 of begin 1997 kan worden gerealiseerd.

De voorzitter : De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte : Wat de Vesoc-richtlijn betreft, wil ik erop wijzen dat er in het verleden via Gimvindus sociale tussenkomsten zijn geweest en dat dit door het betrokken personeel voor deze werf eveneens wordt verwacht, namelijk via de kredieten voor het scheepskrediet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrek-

kingen, over de stand van zaken rond Vlabinvest

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken rond Vlabinvest .

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, enkele maanden geleden werd het Vlaams Rollend Sociaal Fonds voor Vlaams-Brabant operationeel.

Thans vraagt men zich in Vlaams-Brabant af wat de concrete resultaten zullen zijn van de oprichting van dit Fonds. Gisteren heb ik in de krant gelezen dat er desbetreffend wel enkele initiatieven worden genomen.

Graag had ik van de minister-president vernomen wat er op dit ogenblik concreet wordt gerealiseerd en wat er in de onmiddellijke toekomst zal gebeuren.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik weet dat deze aangelegenheid de heer Van Vaerenbergh na aan het hart ligt. Persoonlijk ben ik er trouwens eveneens van overtuigd dat deze maatregelen moeten worden genomen in het breder kader van de belangrijke aanwezigheid van Europa in Brussel met zijn eventuele voor- en nadelen en de gevolgen in de Brusselse Rand.

Op 10 november 1993 werd er een principiële beslissing genomen. Er werd bepaald dat er adviezen moesten worden ingewonnen en dat sommige elementen concreet moesten worden uitgewerkt, onder meer de

administratieve ondersteuning. Tevens werd er uitdrukkelijk bepaald dat wij het advies moesten krijgen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, dat wij inmiddels hebben ontvangen. De administratie legt momenteel de laatste hand aan de uitvoering van de concrete modaliteiten om effectief van start te kunnen gaan.

Wij hebben de uitvoering van deze modaliteiten evenwel niet afgewacht. Er werden reeds informele contacten genomen om de projecten die binnenkort zullen worden ingediend onmiddellijk te kunnen toewijzen nadat de Vlaamse regering de nodige beslissingen heeft getroffen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, misschien kan de minister-president mij mededelen wanneer deze beslissingen zullen worden genomen en welke gemeenten eventueel in aanmerking zullen komen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Wij zullen zo snel mogelijk van start gaan met de uitvoering van de projecten.

De voorzitter : Het incident is gesloten

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de onderhandelingen over wijzigingen aan het Mestactieplan

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en

Huisvesting, over de onderhandelingen over wijzigingen aan het Mestactieplan.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister vice-president, eind vorig jaar besliste de Vlaamse regering een nieuw overleg te starten over het Mestactieplan tussen landbouworganisaties, milieubewegingen en administratie.

Als einddatum werd toen 1 april vooropgesteld. Uit de teksten die toen door de Vlaamse regering werden goedgekeurd en uit uw antwoorden, mijnheer de minister vice-president, op interpellaties in de Vlaamse Raad bleek dat het kader van dit overleg strikt was vastgelegd. Het ging over de positie van het gezinsbedrijf. U hebt toen duidelijk beklemtoond dat u aan de essentie van het Mestactieplan niets wenst te wijzigen, meer bepaald wat de bemestingsnormen betreft.

Toen ik vorige week de krantenberichten las, was ik nogal verbaasd. Daaruit bleek ten eerste dat de zaak steeds verder wordt uitgesteld. Ik vrees dat uitstel afstel betekent. Ten tweede bleek ook dat eigenlijk het hele Mestactieplan ter discussie staat, wat toch niet de bedoeling is.

Graag had ik enkele informatie gekregen over de onderhandelingen. Waarover wordt er nu eigenlijk onderhandeld ? Hoe verlopen de onderhandelingen ? Wat zijn de knelpunten ? Over welke punten is men akkoord en over welke niet ? Kan u vandaag formeel een einddatum vooropstellen waarop een eindbeslissing zal worden genomen ?

De voorzitter : Minister vice-president De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, de onderhandelingen gebeurden zoals door de Vlaamse regering werd geschetst, op 1 december 1993. Dat betekent dat alles verloopt binnen het kader van het Mestactieplan. Iedereen kan natuur-

De Batselier

lijk met gelijk welke voorstellen aankomen.

Wanneer het om de normen gaat, bespreken enkele professoren en deskundigen van de stuurgroep de verschillende voorstellen. Ik heb altijd gezegd dat ik niet onderhandel over de normen. Het is de wetenschap die mij uitsluit moet geven.

Als eerste punt bespraken wij de notie gezinsveeteeltbedrijf. Drie van de vier partners zijn ongeveer tot een akkoord gekomen. Omtrent de vraag hoe deze bedrijven moeten worden bevoordeeld zodat andere bedrijven eigenlijk worden benadeeld om tot een evenwicht te komen in de milieudoelstellingen, rijzen nog vragen.

Inzake heffingen komen de standpunten nader tot elkaar maar inzake gebiedsgerichtheid zijn er nog grote verschillen van mening. Tussen drie van de vier partners zijn er ernstige toenaderingen. De vierde partner heeft het basisbeginsel niet aanvaard en zal dus nooit tot een akkoord komen.

Rond 1 april bleek het dat wij vrij dicht bij een akkoord zaten. Ik heb toen dus niet gezegd dat op een week na de onderhandelingen moesten zijn afgerond maar wel midden mei als einddatum gesteld.

Er is nog een onderhandeling gepland tussen de vier partijen die ik zal voorzitten en waarop de conclusies zullen worden opgemaakt.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Inzake timing zit het dus wel goed. Ik dring er toch op aan zo snel mogelijk duidelijkheid te scheppen. Wat de bemestingsnormen betreft, blijft u eerder vaag. U zegt wel dat u daarover niet wenst te onderhandelen, maar voorziet toch in een eventuele speelruimte voor wetenschappers die misschien nog naar voren komen.

Ten slotte ben ik vreselijk nieuwsgierig naar de identiteit van de mysterieuze vierde partner. Wordt het niet stilaan tijd die te onthullen ?

Minister N. De Batselier : De bewuste vierde partner, die gedeeltelijk heeft afgehaakt, is ABS. Wat de normen betreft, men kan meerdere teelten in aanmerking nemen en dan is een grotere diversificatie in de normen mogelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de houding van de Stad Diksmuide na de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de houding van de Stad Diksmuide na de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 29 maart 1994 velde de Raad van State een oordeel over het beheer van de Dodengang te Diksmuide. Het IJzerbedevaartcomité diende klacht in bij de Raad van State tegen de beslissing van de federale minister van Financiën, die de concessie aan de Stad Diksmuide had toegevoerd.

De Raad van State schorste de beslissing van de minister, maar vernietigde ze nog niet. Dit betekent toch

dat de beslissing niet mag worden uitgevoerd.

Een rechtstreeks gevolg daarvan moet zijn dat de Stad Diksmuide, tenminste tot er een definitieve uitspraak is, het beheer van de Dodengang niet kan waarnemen en zodoende de sleutels van het monument opnieuw aan het IJzerbedevaartcomité moet overhandigen. De toestand moet met andere woorden worden zoals die was vóór de beslissing van de federale minister van Financiën.

Als we daarvan uitgaan en we weten dat een administratieve overheid – de Stad Diksmuide dus – arresten van de Raad van State moet uitvoeren, dan is het toch vreemd dat tot vandaag Diksmuide nog altijd de sleutels van de Dodengang niet wil teruggeven aan het IJzerbedevaartcomité.

U bent voogdijminister van de gemeenten in het Vlaamse Gewest en ik vraag u daarom wat u over deze feiten denkt. Moet de Stad Diksmuide het arrest van de Raad van State niet uitvoeren ? Welke stappen hebt u tot nu al ondernomen om Diksmuide ertoe te verplichten de sleutels aan het IJzerbedevaartcomité te overhandigen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, Het gaat hier om een voorlopige uitspraak van de Raad van State, een schorsing zoals u zelf al zei, mijnheer Van Hauthem. Het eigenlijke arrest moet nog volgen.

Tot vandaag ben ik nog niet om interventie in deze zaak verzocht. Als dat binnenkort eventueel wel gebeurt, dan zal vanzelfsprekend de administratieve, toezichthoudende overheid het betrokken bestuur moeten aanmanen de uitspraak na te komen. Voorlopig kan ik niets doen en zodra dat wel kan en de uitspraak dwingend is, dan doe ik onmiddellijk mijn plicht en verzoek

Kelchtermans

ik de Stad Diksmuide de sleutels conform het arrest te overhandigen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Als u niet om interventie wordt verzocht, wat moet er dan wel gebeuren om u als voogdijminister te doen optreden ? U stelt vast dat de Stad Diksmuide, een administratieve overheid dus, een arrest van de Raad van State niet uitvoert. Het speelt hier geen rol of het nu om een schorsing of een vernietiging gaat.

U hoeft niet te wachten op een definitief arrest, op een eventuele definitieve vernietiging. Er is een schorsing. U bent voogdijminister en de Stad Diksmuide – dat kan manifest worden vastgesteld – weigert uitvoering te geven aan een arrest van de Raad van State. U kunt mijns inziens perfect ingrijpen.

Dit is een tergend dossier dat nooit had bestaan indien de federale ministers de rechtsregels hadden gerespecteerd.

De Vlaamse ministers in de nationale regering hebben ons al in de steek gelaten. Nu blijkt bovendien nog dat een Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden ons eveneens in de steek laat. Er blijft ons maar een enkele mogelijkheid meer over, namelijk de uitvoering van een arrest van het hoogste rechtscollege van dit land op het terrein gaan afdwingen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik ben het helemaal niet eens met de tweede verklaring van de heer Van Hauthem. Het IJzerbedevaarcomité heeft mij tot op heden nog niet gevraagd om op te treden. Men heeft mij officieel het arrest nog niet betekend. Evenmin werd ik op de hoogte gebracht van het standpunt van de Stad Diksmuide.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de mogelijke overname van de NV Liefkenshoektunnel door het gewest of een andere publiekrechtelijke vennootschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Beysen tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de mogelijke overname van de NV Liefkenshoektunnel door het gewest of een andere publiekrechtelijke vennootschap.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, hier staan we weer voor hetzelfde dossier. Wij vernemen dat de Vlaamse regering vanmorgen geen beslissing genomen heeft met betrekking tot de nieuwe denkpiste van de minister om de Liefkenshoektunnel te deprivatiseren. Dit zou trouwens ingaan tegen elke trendsetting in het beleid. Er wordt vandaag geprivatiseerd aan een tempo dat haast niet meer bij te houden is en hier zou gepleit worden voor deprivatisering.

Mijnheer de minister, welke beslissing heeft de Vlaamse regering vanmorgen wel genomen met betrekking tot uw jongste merkwaardige idee ?

U hebt Antwerpen trouwens ook al eens willen defusioneren, maar daarvan is niets in huis gekomen. Voor de Liefkenshoektunnel zal dat wel hetzelfde zijn. Hebt u er reeds enig idee van wat het zou kosten wanneer het Vlaamse Gewest de exploitatie zou overnemen ?

U hebt tijdens uw werkbezoek aan Antwerpen verklaard dat de Intercommunale Imalso deze taak zou kunnen overnemen. Is deze intercommunale daarvoor kandidaat ? Zijn er voorafgaandelijke besprekingen geweest ? Het mandaat van deze intercommunale loopt af in 1997. Er zullen dan toch nieuwe schikkingen moeten worden getroffen.

Ik heb dan nog een laatste vraag met betrekking tot de verbinding van de Liefkenshoektunnel en de E 17. U zegt dat u de resultaten afwacht van de multimodale verkeersstudie, die in uitvoering is. Hoe ver staat het daarmee ? Is het niet veel gemakkelijker de Liefkenshoektunnel gewoon te verbinden met de E 17 ? Heel wat vragen zouden daarmee opgelost zijn en heel wat ingewikkelde oefeningen die u nu met de banken nog zult moeten doen, zullen tenminste kunnen worden voorkomen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, wij hebben voor de beslissing op korte termijn geen tijdslimiet vooropgesteld. Wel hebben wij, gelet op de lopende procedures, de Vlaamse regering gevraagd om vóór 20 mei een uitspraak te doen over het verdere verloop. Ik heb mij in de Vlaamse regering overigens geëngageerd om de evolutie van het dossier mondeling toe te lichten, zoals ik dat de eerste keer ook heb gedaan.

Ik twijfel eraan dat dit betekent dat er wordt afgestapt van de privatisering. Een privaatrechtelijke maatschappij die de uitbating heeft en de verliezen gedeeltelijk wil laten dragen door de overheid is geen goed voorbeeld van privatisering. In dat geval is het misschien beter dat er een publiekrechtelijke maatschappij is die de uitbating doet en waarbij het logischer is dat de overheid bijdraagt in de verliezen.

Nu verwekt men de indruk dat men

Kelchtermans

voor een privaatrechtelijke maatschappij een aantal bijkomende maatregelen moet nemen zonder dat men enig zicht heeft op de voorwaarden of op de uitbating zelf.

Vandaar de nuancering in verband met privatisering. Wij blijven voorstander van privatisering en vooral van alternatieve financiering van dit soort projecten.

Op de vraag of we hiermee een minnelijke schikking niet hypothekeren, antwoord ik neen. De Vlaamse regering heeft tijdens de eerste mondelinge toelichting een kader toegereikt gekregen waarbinnen de gesprekken kunnen worden gevoerd. Met de NV Liefkenshoektunnel, waarvan drie vennoten lid zijn, zouden we gezamenlijk of met ieder van hen – wat ze blijkbaar verkiezen – een gesprek hebben over de voorwaarden waaronder een eventueel uitreden voor hen bespreekbaar is en over de overgang naar een andere vorm van exploitatie.

De minnelijke regeling is dus nog altijd niet uitgesloten.

Wat de vraag betreft over de budgettaire implicaties van het gewest, spreekt het vanzelf dat we de tunnel niet overnemen. Wij willen alleen een andere vorm van exploitatie en een andere relatie tussen de exploitant en de overheid.

De vraag is wie er voor een mogelijk deficit in de uitbating zal opdraaien. Ik meen dat de discussie in dit verband gemakkelijker zal verlopen indien het gaat om een relatie overheid/semioverheidsorgaan.

De heer Beysen stelt de vraag of de intercommunale Imalso zich officieel kandidaat heeft gesteld. Dat is niet het geval maar in het geheel van potentiële kandidaten of mogelijke exploitanten is dit wel een mogelijkheid, vooral omdat naar aanleiding van de eerste mondelinge toelichting die ik aan de Vlaamse regering heb gegeven over de Liefkenshoektunnel

is gesuggereerd in die richting verder te denken. Na het gesprek met de NV Liefkenshoektunnel zal Imalso de vraag worden gesteld of ze geïnteresseerd is.

De trafiek moet worden verhoogd, wil de Liefkenshoektunnel enigszins rendabel zijn. Hiervoor zijn verschillende infrastructurele maatregelen mogelijk waaraan men reglementeringen moet koppelen.

De moeilijke discussie over de vraag of alle heil kan worden verwacht van de verbinding met de E17 moet worden voortgezet, maar er zijn ook alternatieven.

In het Vlaams Infrastructuurplan stellen we een grote transportas voor die het zwaar vrachtvervoer van de grote havens van Calais tot Rotterdam, en eventueel zelfs tot in het Roergebied, zou kanaliseren via de Liefkenshoektunnel. Er zijn echter ook andere mogelijkheden.

De vraag is welke infrastructurele maatregelen zullen worden voorgesteld. Er is wat onduidelijkheid over de mogelijkheid die de meeste waarborgen zou bieden. Wat de verbinding met de E17 betreft, is er de heel uitdrukkelijke afspraak de resultaten en conclusies af te wachten van de multimodale verkeersstudie. Deze studie zou in de tweede helft van dit jaar voltooid moeten zijn en in het laatste trimester zouden de conclusies ter beschikking moeten worden gesteld. Aan de hand van die gegevens moet de Vlaamse regering een beslissing nemen omtrent de verbinding met de E17.

Indien ik nu een beslissing zou nemen, zou ik vooruitlopen op de conclusies van een opdracht die nog niet is uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, ten eerste, wanneer de minister nu een beslissing zou nemen, zou hij de feiten juist achterlaten. Door het feit dat de overheid

tijdens de voorbije jaren te besluiteloos is geweest inzake deze aansluiting, wordt voor deze tunnel nu reeds een zware tol betaald.

Ten tweede, dit was het eerste belangrijke infrastructuurwerk in Vlaanderen waarvoor er een beroep werd gedaan op alternatieve financiering. Dit dossier toont echter alleen maar aan dat de overheid haar verbintenissen niet volledig is nagekomen. Hierdoor wordt er een zware hypotheek gelegd op toekomstige alternatieve financieringen, de particuliere sector zal de overheid als partner namelijk niet meer vertrouwen. Ik hoop dat er voor dit ellendige dossier zo snel mogelijk een oplossing wordt gevonden.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de heer Beysen beweert onterecht dat de overheid haar verplichtingen niet is nagekomen. De juridische discussie tussen de exploitant, de banken en eventueel de overheid, handelt over wat deze overeenkomst precies inhoudt. Wij hebben voorgesteld om deze discussie niet juridisch te laten afronden, aangezien iedere partner baat heeft bij een minnelijke regeling. Wanneer met alternatieve financiering overigens wordt bedoeld dat de particuliere sector financiert en dat de overheid het verschil voor de uitbating moet bijleggen, zullen er hiervoor ongetwijfeld voldoende kandidaten zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh c.s. betreffende het autisme – 286 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het

Voorzitter

voorstel van resolutie van de heren Goutry, Dielens en Van Vaerenbergh C.S. betreffende het autisme.

De bespreking is geopend.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Mevrouw Gijsbrechts-Horckmans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren minister, collega's, de commissie voor Welzijn en Gezondheid wijdde vier vergaderingen aan de bespreking van het probleem van het autisme.

Met dit voorstel van resolutie willen de indieners aandacht vragen voor een weinig bekende en complexe handicap.

Na een hoorzitting met specialisten, bleek dat alleen continue en gespecialiseerde zorg de basis kan vormen voor een doeltreffende en efficiënte aanpak van deze problematiek, en werd er tot een amendement van de oorspronkelijke tekst van de resolutie overgegaan.

In de uiteindelijke resolutie wordt de minister gevraagd, een gefaseerd beleidsplan op te stellen en om maatregelen te nemen om de detectie van autisme zo vroeg mogelijk te laten gebeuren.

Er moet worden voorzien in een zorgstructuur die een continue opvang moet garanderen.

Er wordt aandacht gevraagd voor een zo groot mogelijke integratie voor autisten met opleiding en vorming van hun begeleiders. Tenslotte werd ook de noodzaak aan veralgemeende informatieverstrekking onderstreept.

Het geamendeerde voorstel tot resolutie werd met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Agalev heeft deze resolutie van in het begin gesteund en eraan meegewerkt.

De erkenning van het autisme als handicap betekent een noodzakelijke verfijning van het gezondheidsbeleid in Vlaanderen. Wij zijn vooral blij voor de zovele ouders die vaak een lange lijdensweg achter de rug hebben bij de begeleiding van hun autistisch kind.

De groenen zijn van mening dat de wijze waarop de commissie te werk is gegaan en aldus een consensus heeft bereikt, een voorbeeld is van degelijk commissiewerk.

We hopen dat de Vlaamse regering ons werk zal waarderen en de nodige financiële middelen ter beschikking zal stellen om de autistische personen op de meest doeltreffende wijze te kunnen begeleiden, want meestal is het prijskaartje het allerbelangrijkste.

We feliciteren welgemeend onze collega Goutry, de hoofdindieners van deze resolutie, met dit initiatief.

De voorzitter : De heer Goutry heeft het woord.

De heer L. Goutry (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik stel er prijs op om mevrouw Gijsbrechts te danken, niet alleen voor haar werk als verslaggeefster maar ook voor haar werk in de commissie.

Wij hebben toch vier grondige besprekingen aan deze resolutie gewijd. In haar hoedanigheid van verslaggeefster heeft zij zeer intens en zeer gemotiveerd de besprekingen gevolgd. Collega, ik dank u.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat alle belangrijke elementen van de bespreking zowel in het mondeling als in het schriftelijk verslag kunnen worden teruggevonden. In het schriftelijk verslag is tevens de hoorzitting opgenomen die toch een belangrijk onderdeel was van de tot-

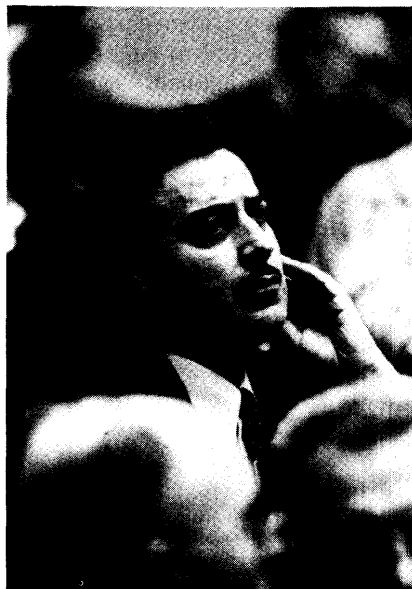
standkoming van dit initiatief. Ik ga uiteraard volkomen akkoord met het verslag.

Mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, het is mijn vurigste wens dat de Vlaamse regering voldoende aandacht aan deze problematiek zou besteden en vooral dat in de noodzakelijke financiële middelen zullen worden voorzien om het voorgestelde, weliswaar gefaseerde, beleidsplan tot uitvoering te kunnen brengen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

De bespreking is gesloten.

De hoofdelijke stemming over dit voorstel van resolutie zal zo dadelijk worden gehouden.

SP-Kamerlid Fred Dielens was mede-indiener van de resolutie betreffende het autisme die door de Raad unaniem werd aangenomen

INTERPELLATIE (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het vastlopen van de onderhandelingen met Nederland over de verdieping van de Schelde

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Schiltz tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het vastlopen van de onderhandelingen met Nederland over de verdieping van de Schelde.

De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik zou deze korte interpellatie kunnen beginnen zoals een sprookje : "Er was eens...". Er was eens een dossier genaamd Waterverdragen.

Ik verwijs bovendien naar een sprookje omdat het zo lang geleden is dat dit dossier het licht zag en dat, ondanks alle inspanningen, er sindsdien nog altijd geen concreet resultaat werd geboekt.

Als ik mij goed herinner stond in de regeringsverklaring van de regering Tindemans van 1977 dat de regering al het mogelijke zou doen om met Nederland tot een sluitend akkoord te komen over de verdieping van de Schelde, de zogenaamde Waterverdragen.

Vanaf die periode hadden wij duidelijk af te rekenen met een slecht begrepen obstructiepolitiek van de Franstalige landgenoten die meenden dat, omdat de haven van Antwerpen in Vlaanderen was gelegen, het nuttig was een uitermate negatieve houding aan te nemen. Deze houding boodt de Nederlanders de mo-

gelijheid om met gekruiste armen en met een licht ironische glimlach toe te kijken hoe de in 1975 geparafeerde ontwerp-verdragen definitief geblokkeerd geraakten en hoe er eigenlijk geen millimeter vooruitgang kon worden geboekt.

Het moet ook worden gezegd dat de Belgische regering nooit enorme inspanningen heeft geleverd om de Franstaligen tot een beter inzicht te brengen vermits de koppeling van de verdieping van de Schelde aan de kwaliteit van het Schelde – en het Maaswater een feit was dat zich inschreef in de normale politieke ontwikkeling en vanzelfsprekend voor Wallonië ook van belang was.

Dat het geen eenvoudig probleem was, wil ik grif toegeven, maar in feite werd hiervan geen ernstig werk gemaakt alhoewel verschillende keren Vlamingen eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken zijn geweest.

De Nederlanders konden zich dus gemakkelijk kantonneren in een heel passieve houding en gingen ervan uit dat allereerst de Belgen maar onder elkaar tot een akkoord moesten komen.

Gelukkig kwam er uiteindelijk toch beweging in het probleem van de kwaliteit en de hoeveelheid van het Maas- en Scheldewater, omdat het van het Belgische niveau kon worden opgetild naar het Europese niveau. Ingevolge de criteria die op het Europese niveau werden uitgevaardigd, hadden de Franstaligen enerzijds geen been meer om op te staan ; anderzijds, het zich niet conformeren aan de Europese richtlijnen was voor Wallonië, zeker ten opzichte van de publieke opinie, een onverdedigbare en onhoudbare stelling .

De voornaamste struikelblok om aan de Nederlanders het alibi te ontlenen waarop zij zich steunden om te weigeren een beslissing te nemen in de noodzakelijke verdieping van de vaargeul op de Schelde viel weg.

Men kon dus hopen dat in een normaal afgebakende onderhandeling met onze Nederlandse burens dit probleem kon worden opgelost.

Ik breng een eresalut aan de Vlaamse administratie die, na het jarenlang een weinig gemotiveerd optreden van de Belgische administratie, ter zake op vrij korte tijd erin is geslaagd met de Nederlandse administratie een klimaat van verstandhouding te creëren en een zakelijk gesprek te ontwikkelen zodanig dat, althans op het ambtelijke terrein, het pad werd geëffend en men uiteindelijk kon denken op het punt te staan met Nederland een vrij omvattende afspraak te kunnen bezegelen, namelijk de definitieve toelating van het verdiepingsprogramma 48-voet, het in principe toelaten van het verdiepingsprogramma 50/40-voet, mits intussen nog een aantal technische besprekingen maar zonder dat er nog een nieuw verdrag was vereist, en ten slotte de principiële toezegging van Nederland om het Baalhoekkanaal ter studie te nemen, waaromtrent later evenwel nog onderhandelingen moesten gevoerd worden.

Alles bij elkaar kunnen wij zeggen dat het door de Vlaamse administratie behaalde resultaat in de ambtelijke onderhandelingen met Nederland niet onaardig was. Men mocht dus normaliter een politieke bezegeling van dit akkoord verwachten.

Welnu, indien mijn informatie juist zijn, blokkeert Nederland op het politieke niveau de zaak opnieuw. Vermits Nederland ditmaal niet meer de Waalse onwil met betrekking tot waterzuivering kan invoeren, werd een ander excuus gevonden, namelijk de koppeling van dit akkoord aan dit over het tracé van de HST. Als de ene koppeling wegvalt, wordt er wel een andere uitgevonden !

Intussen – laten wij eerlijk zijn – hebben wij ten overstaan van Nederland en meer dan gewone nabuurschap ontwikkeld.

Wij hebben de zoomweg openge-

Schiltz

steld, hoewel Vlaanderen daar eigenlijk niet zoveel belang bij had. Dit was hoofdzakelijk belangrijk voor Rotterdam in verband met de verbinding met Noord-Frankrijk met het oog op de Kanaaltunnel. Dit was dus eigenlijk een tegemoetkoming aan Nederland die meer hun belangen dan de onze diende.

Bovendien hebben wij over het loodsenakkoord onderhandeld dat hoofdzakelijk op verzoek van Nederland tot stand kwam. Ik wil geen apothekersweegschaal bovenhalen om de baten en de lasten af te wegen, maar wij waren in deze zaken hoe dan ook niet de eerste vragende partij. Wij hebben dus in alle opzichten de wetten van de goed nabuurschap met Nederland gerespecteerd. Wij hebben geen koppelingen toegepast ten aanzien van de besprekingen over de verdieping van de Schelde. Nederland doet dit nu echter wel.

Dan rijst natuurlijk de vraag welke tactiek wij ten overstaan van Nederland moeten ontvouwen. Er liggen dan twee wegen open.

Wij kunnen ons gedragen als een soevereine natie en Nederland laten weten dat er voortaan niets meer bespreekbaar zal zijn als zij nog eens willen praten over een Schelde-oeververbinding of over een hoge snelheidslijn. We kunnen hen lik op stuk geven. Dat is natuurlijk een pijnlijke houding omdat ze niet kadert in de filosofie van het eenwordend Europa. Het is mooi om verdragen over een Europese Unie te onderschrijven, maar het is dan uiteraard evident dat twee staten die een stroom delen omdat ze er nu eenmaal aan grenzen elkaar niet gaan hinderen omdat die stroom toevallig ook over hun grondgebied loopt. De Schelde moet immers beschouwd worden als een Europese vaarweg die bestendig wordt onderhouden en waarop de normale zeescheepvaart mogelijk moet zijn. Dit zou de normale Europese filosofie moeten zijn, om niet

te zeggen de normale Beneluxfilosofie. Een politiek om elkaar voortaan lik op stuk te geven, kadert daar niet in en staat mij dan ook tegen.

Anderzijds zijn wij misschien wel wat te naïef geweest door een aantal dossiers waarin Nederland de eerste gegadigde was op te lossen zonder dat wij de formele toezegging hadden dat het levensbelangrijke probleem van de verdieping van de Schelde ook zou worden aangepakt. We moeten Nederland duidelijk maken dat indien zij koppelingen doorvoeren, wij dit ook kunnen. Al is dit eigenlijk onlogisch en al staat dit haaks op onze positie in Europa en op alle regels van goede nabuurschap.

Een andere mogelijkheid die in bepaalde Antwerpse middens de voorkeur heeft maar waarmee men toch voorzichtig moet zijn, is de weg van de procedure die men na al die jaren van Nederlandse onwil zou kunnen inslaan. We kunnen het internationaal gerechtshof eventueel vragen om zich hierover uit te spreken.

Ik vind dat de Vlaamse regering dit alternatief zeer grondig moet laten onderzoeken.

De moeilijkheid is natuurlijk dat het internationaal gerechtshof in principe op grond van tractaten moet oordelen en dat billijkheidsoverwegingen slechts in zeer beperkte mate kunnen gelden. Dat is een handicap, want indien men hier een arbitrage in billijkheid zou kunnen organiseren, dan lijdt het volgens mij niet de minste twijfel dat de Nederlandse politiek in het ongelijk zou worden gesteld. Als men deze zaak niet op grond van de tractaten voor het internationaal gerechtshof zou kunnen brengen, wat voor Nederland toch de vervelende situatie met zich meebrengt dat er in het huidige stadium van samenwerking en integratie een proces wordt gevoerd tussen twee buurstaten, moet men onderzoeken of men uit de verplichtingen die uit de Europese Unie voortspruiten niet impliciet kan afleiden dat de ene

staat niet zonder gegronde redenen mag weigeren het nodige te laten doen opdat een buurstaat zijn economische activiteit in normale omstandigheden zou kunnen ontplooiën, alszins het vlot en normaal verkeer van goederen mede moet mogelijk maken en die niet mag hinderen door misbruik te maken van zijn geografische positie, wat eigenlijk zou neerkomen op een soort misbruik van dominantie, hetgeen onmiskenbaar een begrip is in het Europees recht.

Zonder mij echter over die keuze uit te spreken, beschouw ik deze interpellatie als een signaal. Nederland moet immers het volgende beseffen. Ten eerste, dat het op deze wijze niet verder kan en dat indien zij retorsiemaatregelen overwegen omdat zij op één vlak geen genoegen krijgen, wij niet anders zullen kunnen dan eveneens retorsiemaatregelen te overwegen in de andere richting.

Ten tweede, dat de Vlaamse regering zorgvuldig haar tactische opstelling zal uitstippelen in het licht van een grondig juridisch onderzoek over de mogelijkheden die ons eventueel via procedurele weg resten om Nederland tot het eerbiedigen van een goede nabuurschap te dwingen.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het dossier dat thans wordt besproken, is een schoolvoorbeeld van wat wij de processie van Echternach noemen.

Onze herhaalde betogen vanop deze tribune hebben tot op heden jammer genoeg slechts bitter weinig resultaat opgeleverd.

Op 10 maart laatstleden leek alles er nochtans mooi uit te zien want die dag lasen wij in een Antwerpse krant de blijde mededeling dat de Scheldeverdieping de week nadien reeds van start zou gaan. Het was geen ongecontroleerde uitspraak vermits deze werd gedaan door de directeur-gene-

Beysen

raal van de Antwerpse havenregie, de heer Bruyninckx, die de onderhandeling op administratief vlak had gevoerd. Bovendien kan de heer Bruyninckx er zeker niet worden van verdacht te weinig ervaring te hebben op beleidsniveau. Voor hem stond de uitvoering van het akkoord niets meer in de weg.

Het is dan ook duidelijk dat wij erg teleurgesteld zijn wanneer wij thans moeten vaststellen dat wij eens te meer aan het kortste eind moeten trekken. Of het nu gaat om een Belgische of een Vlaamse strategie ben ik het wellicht niet helemaal eens met de heer Schiltz, maar toch is het zo dat wij ons door de Nederlanders van de ene Nederlandse legislatuur in de andere te laten slepen, zonder dat er een akkoord werd bereikt over de Watervedragingen, meer bepaald over de Scheldeverdieping.

Het is een gekend refrein. Aan de vooravond van de Nederlandse parlementsverkiezingen zijn zowel de Nederlandse meerderheid als de oppositie het oneens over het dossier van de Watervedragingen. Hieruit leid ik af dat het nog wel een poosje zal duren vooraleer wij op een volwaardige manier opnieuw rond de tafel zullen kunnen plaatsnemen, wetende dat de Nederlanders er, traditioneel, een langdurige coalitievorming op nahouden. Jammer genoeg dreigt er bijgevolg nog veel nuttige tijd verloren te gaan alvorens wij werkelijk de onderhandelingen kunnen aanvatten tot de finish.

Hebben wij ons in het ootje laten nemen en moet alle schuld zonder meer bij de Nederlanders worden gelegd? Zoals steeds zal de waarheid wellicht in het midden liggen. Wij hebben trouwens meermaals vanop deze tribune gezegd dat de idee van de koppeling – welke koppeling het ook moge wezen – aan het HST-dossier dat door de minister-president een parallelle behandeling werd genoemd, een bijzonder ongelukkig maneuver was waarvan

de Nederlanders gebruik – naar ons gevoelen misbruik – hebben gemaakt om nog maar eens niet te doen wat hen als goede buur te doen staat, met name de verplichtingen nakomen die al zo lang geleden zijn overeengekomen. Mijns inziens hebben de Vlamingen nooit genoeg hardheid in hun strategie aan de dag gelegd.

Ik vraag mij trouwens af of de Vlaamse regering de Nederlandse collega's ooit een voorstel ter bekrachtiging van de Watervedragingen heeft gedaan of met andere woorden, een officieel standpunt in deze zaak heeft ingenomen. Ik meen van niet. Het zou misschien goed zijn, mocht dat in voorkomend geval toch nog gebeuren. Immers, volgens de radioberichten van vanmiddag heeft de Vlaamse regering dit punt tijdens de ministerraad besproken en stelt zij voor om opnieuw de eis van kwaliteit van het water te koppelen aan deze van de verdieping van de Schelde. Als dat juist is – ik zal dat straks wel horen –, dan ben ik ten zeerste teleurgesteld, want dan schrijven wij ons opnieuw in in een strategie die niet de goede is gebleken. De VLD had verwacht dat de Vlaamse regering een schokstrategie ten opzichte van Nederland zou voorbereiden. Er zijn verschillende mogelijkheden, waarvan de heer Schiltz er al enkele naar voren heeft gebracht.

Laten wij ons toch niet te veel leiden door eventuele proceduremoeilikheden waarmee wij kunnen worden geconfronteerd. Laten wij de koppelingsstrategie opgeven en onverkort ons recht doen gelden, desnoods door de zaak voor het internationaal gerechtshof te brengen. Misschien hoeft het helemaal zo ver niet te komen. Op die manier tonen wij Nederland dat wij het ernstig menen en dwingen wij hen om van staat tot staat op een ernstige basis te onderhandelen. Zo zullen zij begrijpen dat wij niet langer de zaak wensen af te ronden volgens hun timing en op hun wenken, zoals dat tot nu toe het geval is geweest.

Kortom, de beslissing die de Vlaamse regering vanmorgen heeft genomen, is naar ons gevoelen niet afdoend. Mijns inziens moeten wij kordater van ons afbijten. Ik besef wel dat er, gelet op de politieke ontwikkelingen in Nederland, in de komende periode geen beslissingen kunnen worden genomen. Toch vraag ik met nadruk aan de minister-president om deze periode nuttig te gebruiken. Want het kan dan weer niet zijn dat op het moment dat de nieuwe Nederlandse regering operationeel is, wij zelf in een fase van einde zitting zijn. Dan krijgen wij opnieuw het verhaal.. .

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Beysen, ik kan u op dat vlak gerust stellen. De zitting loopt tot begin december 1995 wanneer de Vlaamse Raad voor het eerst rechtstreeks zal worden verkozen.

De heer E. Beysen : Uiterlijk december 1995 !

Minister-president L. Van den Brande : Wij hebben dus nog een vracht werk voor de boeg en er moeten nog heel wat punten van het programma worden afgewerkt.

De heer E. Beysen : Dat is wel een erg optimistische visie ; Ik wil eraan toevoegen dat de verkiezingen ten laatste eind 1995 zullen plaatsvinden. Iedereen weet dat het in Nederland niet ongebruikelijk is dat een coalitievorming een half jaar in beslag neemt – dit geldt overigens net zo goed voor ons – en dat men dan opnieuw in een moeilijke periode terecht komt.

Deze laatste opmerking terzijde gelaten, wijs ik erop dat wij bijzonder teleurgesteld zijn over het feit dat wij opnieuw moeten opstaan om een recht te verdedigen dat nochtans in een tractaat is ingeschreven, maar dat ons om allerlei drogredenen nooit werd toegekend.

Ik ben verplicht te geloven dat de Nederlanders uiteindelijk niet bereid zijn om deze stap te zetten omdat zij de economische confrontatie tussen

Beysen

Antwerpen en Rotterdam niet durven aangaan en omdat zij op die manier hun eigen economische belangen blijvend willen vrijwaren. Ik ben ervan overtuigd dat het dossier omwille van die reden op de lange baan is geschoven. Het zal helaas weer een hele tijd duren vooraleer wij opnieuw de hoop zullen mogen koesteren de noodzakelijke Scheldeverdieping gerealiseerd te zien.

Het zou verkeerd zijn om blijk te geven van een al te goedschikse houding aangaande de andere dossiers waarover wij met Nederland moeten onderhandelen. Wij moeten prioriteiten stellen. Voor ons is die prioriteit zeer duidelijk de Scheldeverdieping. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het lijkt wel alsof er op deze tribune een halfjaarlijks ritueel wordt opgevoerd, vroeger in de nationale Kamer en de jongste jaren in de Vlaamse Raad. Dit ritueel bestaat erin dat een aantal Antwerpse parlementsleden de tribune bestijgen om hun ongenoegen te uiten over de stand van zaken in verband met de Waterverdragen.

Er is evenwel een zeer belangrijk verschil tussen de vorige debatten die hierover zijn gevoerd en het huidige. De Nederlandse maskers zijn immers gevallen. Bij alle vorige debatten en discussies konden talloze verwijten worden gemaakt aan het adres van de Belgen die te maken hadden met onze interne institutionele problemen en typisch Belgische disputen. Er waren eindeloze twistgesprekken over het feit dat er voortdurend nieuwe hinderpalen opdoken op technisch vlak met betrekking tot de kwantiteit of tot de kwaliteit. Kortom, er waren genoeg andere motieven om over te debatteren dan deze die te maken hadden met de kern van de zaak.

Dit alles leidde ertoe dat bij ons de hoop bleef bestaan dat het uiteindelijk niet zou gaan om een zuiver economische belangenverdediging van Rotterdam ten overstaan van Antwerpen en Vlaanderen, maar dat er onder meer oprechte ecologische bekommernissen aan de basis lagen van de Nederlandse houding. Wij hebben dit lang geloofd.

Het fundamentele verschil met vroeger is dat wij die hoop geenszins meer kunnen koesteren. Er werd een ambtelijke tekst opgesteld, waarin zowel sprake is van de kwaliteitsproblematiek met betrekking tot Schelde en Maas als over de kwantiteitsproblematiek. Wij meenden dat er nog enkel een plechtige politieke bezegeling van dit akkoord nodig was.

Manifest is nu gebleken dat door de negatieve Nederlandse politieke houding de ecologische bezwaren en kwantiteitsproblemen eigenlijk maar werden naar voren gebracht om de verkeerd begrepen Rotterdamse economische belangen te beschermen.

Ik verwijs naar het vorige debat dat dateert van minder dan zes maanden geleden waar onderling vrij open van mening werd gewisseld over hoe verstandig het wel is wat aan wat te koppelen. Er werden enkele scholastieke bespiegelingen gewijd aan het verschil tussen koppeling en parallelle behandeling.

Mijnheer de minister-president, ik herinner mij dat u daar zeer goed in was. Vooral geloofde men dat de parallelle behandeling van de beide dossiers deze beide dossiers vooruit zou helpen. In die zin vonden velen van ons dat wij blijk van vreugde moesten geven omdat er een doorbraak was zowel over de HST als over het Scheldeverdiepingsdossier. Die hoop werd grondig de bodem ingeslagen. Wij moeten niet aarzelen om de Nederlandse houding te karakteriseren als een economisch vijandige houding die ons raakt in onze meest vitale economische belangen.

Wij hebben er alle belang bij om de evaluatie van wat gebeurd is aan de Nederlanders over te maken. Wij kunnen geen geloof meer hechten aan voorstellen die van enige goodwill blijk zouden geven. Wij mogen er vooral niet intrappen. Uw Nederlandse collega is soms goed in wollig taalgebruik. Ik kan mij dan ook voorstellen dat er aan Nederlandse zijde enig wollig taalgebruik zal worden gebruikt om toch weer wat uitstel te bedingen. Daar kunnen wij in geen geval intrappen.

Ik heb vragen over de wenselijkheid om een juridische procedure bij het internationaal gerechtshof in te leiden. Als daad van de Vlaamse regering om aan te geven hoe gekwetst wij zijn is dat misschien een mogelijkheid maar de kans dat dit ons zal leiden tot jarenlange juridische steekspelen is bijzonder groot. Het zou een nieuwe reden zijn om niet verder te gaan met de politieke onderhandelingen. Ik meen dat wij daar bijzonder voorzichtig moeten zijn.

De enige houding die de Vlaamse regering rest is een bijzonder assertieve houding.

Een agressieve houding past niet omwille van het goede nabuurschap. De vraag rijst dan wel wat het goede nabuurschap momenteel nog inhoudt op dit domein. Ik heb geruchten gehoord over de beslissingen die de Vlaamse regering zou hebben genomen en die u ons zo dadelijk zal bekendmaken. Het lijkt in ieder geval dat het niet ondertekenen van gelijk welke verdragen, ook deze rond de kwaliteit, op het ogenblik het minste is dat wij moeten doen. Dat lijkt op het eerste gezicht geen erg ecologisch verantwoorde houding. Wij hebben er natuurlijk alle belang bij ook die verdragen te tekenen. Wij moeten momenteel echter alle mogelijk middelen gebruiken om de Nederlanders tot onderhandelingen te dwingen en ophouden met te doen alsof wij verder nog jarenlang vriendschappelijk kunnen onderhandelen. Dit stadium

Van Peel

is voorbij. De Nederlandse maskers zijn gevallen. Het gaat hier over economische oorlogvoering. Wij moeten daar op een gepaste manier op repliceren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de gemeenteraadsverkiezingen werpen nu al een schaduw over deze interpellaties.

De heer H. Schiltz : Indien er een schaduw over deze interpellatie hangt, dan is het deze van de ontgoocheling over de onthutsende Nederlandse houding nadat er, ingevolge de succesvolle ambtelijke besprekingen terechte hoop was gerezen op een spoedige regeling.

De heer L. Hancké : Moet ik dan uitgerekend aan u uitleggen dat er een verschil bestaat tussen een ambtelijk en een politiek akkoord? Weet u dan niet dat wanneer ambtenaren een overeenkomst bereiken – hoe belangrijk die ook mag zijn – dit niet betekent dat het akkoord een feit is. Een ambtelijk akkoord is een ontwerp dat door de politici moet worden bekrachtigd.

De heer H. Schiltz : Dank u voor deze pedagogische uiteenzetting, waarmee u alleen maar hebt bevestigd dat twee plus twee vier is, iets wat ik al heel lang weet.

Tot vandaag bewijzen deze ambtelijke onderhandelingen dat er geen enkel redelijk impediment meer voorhanden is om het ambtelijk akkoord ook politiek te bekrachtigen, tenzij politieke motieven die tot nu niet werden vermeld, daartoe moeten dienen. Dat is een belangrijk nieuw feit dat de heer Van Peel heeft belicht, maar dat hoegenaamd niets te maken heeft met de naderende gemeenteraadsverkiezingen.

De heer L. Hancké : Het heeft er net alles mee te maken. Iedereen

moet begrijpen dat de Nederlandse regering, twee weken voor haar eigen parlamentsverkiezingen, zich wellicht niet in ideale omstandigheden bevindt om het ambtelijke akkoord grondig onder de loep te nemen en het tevens te bekrachtigen. In gelijkaardige omstandigheden kan ik me indenken dat de Belgische regering op dezelfde manier zou reageren.

Ik blijf me vervolgens verzetten tegen het soort insinuaties, zoals ik ze nu hoor van de conservatieven in Antwerpen en die steeds meer weerklinken in de Vlaamse Raad. Het lijkt wel alsof het probleem omtrent de kwaliteit van het Scheldewater en de verdieping van de Schelde zelf, hoofdzakelijk door de Nederlanders wordt geboycot uit concurrentiële overwegingen.

We mogen niet vergeten dat de Schelde al tientallen jaren, eeuwen zelfs, wordt uitgebaggerd. Tot 1984 gebeurde dit op basis van een ambtelijke vergunning. Vanaf dat jaartal werd de verdieping van de Schelde in de Waterverdragen opgenomen op initiatief van de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken, de heer Tindemans, die op die manier het advies opvolgde van de schepen van de Haven, de heer Huygebaert. Het pakket maakte vanaf dat ogenblik dus ook deel uit van de onderhandelingen. Bovendien aanvaardde men ook dat de vergunning voor baggerwerk, voor verdiepingwerk, nog zou worden aangevuld met een vergunning die refereert aan de waterverontreinigingswet in Nederland.

Er waren dus drie vergunningen nodig. De afspraken gebeurden op het politiek niveau en niet langer op het ambtelijk. Als we dit in 1984 toelieten, kunnen we vandaag bezwaarlijk de schuld alleen op de Nederlanders afschuiven.

Het verdrag van 1839 en alles wat sinds dat verdrag werd bepaald, belet ons juridisch om naar een internationaal gerechtshof te stappen,

want we hebben toegestemd in een aantal procedures die nu in een uitvoeringsfase zijn.

De verdieping en de sanering van de Schelde zijn noodzakelijk en de SP heeft deze punten dan ook gesteund en aanvaard in een akkoord met de Partij van de Arbeid dat in 1989 werd gesloten. Het vormde overigens de basis voor de nieuwe onderhandelingen tussen België en Nederland en later tussen Vlaanderen en Nederland.

Mijnheer de minister-president, ik stel derhalve het volgende voor. U weet dat ik voorstander ben van een gematigde toonzetting op dat vlak. Ik geloof niet dat wij, zoals de Nieuwe Gazet het enkele maanden geleden geschreven heeft, met het sturen van oorlogsbotten naast baggerstuigen op de schelde dit probleem kunnen oplossen. Aangezien we de koppeling aanvaard hebben tussen sanering en verdieping zijn we gerechtigd de Nederlanders te zeggen dat die twee punten samen moeten worden behandeld en afgesloten. Voor het overige ben ik van mening dat het fout is een nieuwe koppeling te maken, zoals dat helaas enkele maanden geleden gebeurd is, tussen de verdieping en de HST. Dat zijn aparte thema's die op een aparte manier moeten worden behandeld. Ik vraag mij toch af of het ogenblik niet is aangebroken voor een grote globale onderhandeling nadat de verdieping geregeld is en eruit is gelicht. Wij moeten ervoor zorgen dat de verdieping gelicht wordt uit het hele pakket van betwistingen tussen de twee landen. Tijdens die globale onderhandeling kan er ook worden gesproken over Baalhoek, over de hoge-snelheidslijn, over de oeververbinding van de Schelde ter hoogte van Terneuzen, over de problemen in verband met het vliegveld Beek, over de manier waarop we samen zouden kunnen spreken over spoorwegverbindingen, onder meer de IJzeren Rijn.

Ik pleit niet voor een koppeling. Ik

Hancké

pleit in tweede instantie voor een globale onderhandeling.

Mijnheer de minister-president, het zal u tot slot misschien interesseren te weten dat in het ontwerp-programma dat de SP heeft klaargeemaakt voor de verkiezingen, zowel voor de Antwerpse gemeenteraadsverkiezingen als voor de verkiezingen volgend jaar voor de Vlaamse Raad en het Belgische Parlement, wij ervoor pleiten – in het licht van de toonzetting in deze interpellatie is dat niet oninteressant – dat de concurrentiële opstelling tussen onze twee landen zou worden vervangen door een coöperatieve houding. In het kader daarvan nodig ik u uit tot een globale onderhandeling van zodra de dossiers van de verdieping en de sanering van de Schelde – die wel samen moeten worden opgelost – van de baan zijn.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, er is nog weinig toe te voegen aan wat mijn Antwerpse collega's reeds hebben verklaard. Zij hebben terechte eisen gesteld. De niet-ondertekening van het akkoord door de Nederlanders is inderdaad een nieuw feit. Wij moeten en kunnen niet anders dan daar aandacht aan te besteden.

Het is, in het kader van de komende gemeenteraadsverkiezingen, alleszins verwonderlijk dat zowel de lijsttrekker als de lijstduwer van de coalitie CVP-VU, de Antwerpse eenheidslijst, aan het woord zijn geweest om gelijklopende standpunten over dit thema te vertolken. Het is een voordeel dat men het, blijkbaar zonder programma, alleszins over één punt eens is.

Ik heb hier heel wat stoere taal gehoord. Dat is niet nieuw. De nakende gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen zullen daar ongetwijfeld niet vreemd aan zijn.

Anderzijds stel ik vast dat het gaat om een oud dossier en dat de meerderheidspartijen, en meer concreet de Vlaamse regering, zich hier zeer voorzichtig opstellen. Ik heb een aantal maanden geleden eenzelfde interpellatie gehouden over de koppeling door de Nederlanders van de verdieping aan de TGV-dossier. Vandaag staan we hier opnieuw. Ik stel vast dat we de Vlaamse regering nu eindelijk achter het standpunt krijgen dat ook wij af en toe eens moeten durven dreigen en desnoods de daad bij het woord voegen.

Wij zullen de kwaliteit van het Maas- en Scheldewater moeten koppelen aan de verdieping van de Schelde.

Dat is hoopvol en positief. Het wordt tijd dat we dit doen en we hadden dit al veel vroeger moeten doen. Ik ben ervan overtuigd dat wij, indien we het even hard hadden gespeeld als de Nederlanders, in staat zouden zijn geweest te behalen wat ons recht is en dan zou de verdieping van de Schelde al lang geleden zijn doorgeduwd.

We hebben te lang getalmd en gewacht. Wij hadden vroeger in actie moeten schieten.

Wat nu gebeurt, is uiteindelijk alleen maar het resultaat van het al te lange talmen. Daarom verheugt het ons dat wij nu eindelijk onze tanden laten zien, en hopelijk ook zullen bijten.

We zullen ongetwijfeld zo dadelijk wel merken hoe hard de minister-president wil bijten om te krijgen waarop we recht hebben.

Ik hoop dat wat we zullen doen voldoende radicaal zal zijn om te verwerven waar Antwerpen nu al zo lang op wacht. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse regering is de mening toegedaan dat de Schelde moet worden verdiept.

Dit is het uitgangspunt waarop we ons heel intensief hebben gebaseerd in de besprekingen van de voorbije maanden.

Minister Kelchtermans heeft menigvuldige contacten gehad met zijn collega Maij-Weggen. We hebben met premier Lubbers formele en informele contacten gehad waarin we onze opinie duidelijk bekend hebben gemaakt.

Ik heb u geïnformeerd over de ronduit positieve resultaten van het ambtelijk overleg over alle aspecten van de zogenaamde Watervedragen die op 6, 7 en 8 maart werden bereikt.

Er is wel degelijk een nieuw feit. Voor het eerst werd ambtelijk een volledig akkoord bereikt over alle onderdelen. Een dergelijk akkoord is vanzelfsprekend enkel mogelijk mits de terugkoppeling naar het beleid.

Men moet uiteraard het onderscheid aanhouden tussen een ambtelijk akkoord en een definitief beleidsakkoord, maar een ambtelijk akkoord is slechts mogelijk door intensieve inspanningen en contacten.

Ik heb toen gezegd dat ik er onmiddellijk na 8 maart bij de Nederlandse regering, en in het bijzonder bij premier Lubbers, zou op aandringen om dit ambtelijk akkoord onverkort en duidelijk om te zetten in een regeringsbeslissing van Nederland waardoor het akkoord uitvoerbaar zou worden.

Na een aantal tussencontacten heb ik op 17 maart contact gehad met de Nederlandse premier waarin ik deze stelling uitdrukkelijk kenbaar heb gemaakt en waarin ik aandrang op een snelle reactie van het Nederlands kabinet.

Uit dit contact bleek dat de Nederlandse regeringsleider begrip toonde voor het Vlaamse standpunt maar dat een dergelijke beslissing van het Nederlands kabinet niet op korte termijn kon worden verwacht.

Ik heb er toen op aangedrongen om

Van den Brande

elkaar nog voor einde maart opnieuw te ontmoeten teneinde een nieuwe stand van zaken op te maken. Na tussencontacten van de bevoegde ministers hebben we in Den Haag op 31 maart jongstleden opnieuw contact opgenomen met elkaar. Ik ben van Parijs en Rijsel onmiddellijk naar Den Haag gereisd en heb met premier Lubbers opnieuw de stand van zaken opgemaakt.

Tijdens dit contact liet de Nederlandse eerste minister verstaan dat het omwille van de politieke situatie in Nederland, waar begin mei parlementsverkiezingen worden gehouden, wellicht onwaarschijnlijk zal zijn om in Nederland op korte termijn een globale beslissing te nemen.

Eergisteren heb ik opnieuw een gesprek gehad met premier Lubbers.

Uit al deze contacten blijkt duidelijk dat wij ons standpunt moeten handhaven.

Hierbij zullen wij ons baseren op het ambtelijke akkoord. Sta mij toe ons standpunt nogmaals samen te vatten : De Vlaamse regering wil zo snel mogelijk, alleszins nog dit jaar, verdragen afsluiten met Nederland, in de formele betekenis van het woord, over de kwaliteit en de kwantiteit van het Maas- en Scheldewater, alsook over een verdieping van de Schelde. Wellicht is dit niet de meeste pacifieke houding, maar voor de Vlaamse regering moeten deze onderwerpen gelijktijdig worden behandeld. Dit werd in het verleden overigens door de Nederlandse regering zelf vooropgezet.

Voor de staatshervorming kon men van Waalse- of Belgisch federale zijde stokken in de wielen steken, wat nu niet meer mogelijk is. In het verleden kon de Nederlandse regering ons om bepaalde redenen ook verzoeken om rekening te houden met de kwaliteit, welnu, dat is precies wat wij nu proberen te doen.

Wij wensen dat er uitvoering kan worden gegeven aan de akkoorden die ambtelijk tot stand zijn gekomen. De verdragsrechtelijke procedure is vanzelfsprekend nog niet volledig afgerond, maar dit behoort tot de formaliteiten.

Voor ons is het essentieel dat het Nederlandse kabinet een politiek engagement moet nemen om zo snel mogelijk het licht op groen te zetten. Gelet op de vaststelling dat de Nederlandse regering tot dusver niet in staat was om, inzake de gelijktijdigheid van beide verdragen en inzake de snelle uitvoering ervan, een duidelijke en definitieve beslissing te nemen, hebben wij vanmorgen de volgende beslissingen genomen :

Ten eerste, wij hebben onze goedkeuring gegeven aan de verschillende ontwerpen van verdragen inzake kwaliteit en kwantiteit van het Maas- en Scheldewater, zoals deze op het ambtelijke overleg waren overeengekomen.

Ten tweede, de Vlaamse regering heeft tevens beslist dat alle verdragen ter zake gelijktijdig zullen worden ondertekend door de bevoegde Vlaamse ministers. Wanneer er dus van de Nederlandse regering geen gelijktijdig akkoord is met betrekking tot de verdieping van de Schelde, wordt het verdrag van de waterkwaliteit evenmin ondertekend. Intussen zullen wij de interne procedure voortzetten, opdat door België of Vlaanderen, formeel gezien, alle nodige uitvoeringen kunnen worden genomen.

Onmiddellijk bij zijn terugkeer uit Oost-Europa zal ik de Nederlandse premier informeren. Er werd overigens afgesproken om deze week opnieuw contact te hebben ; het verschil is echter dat er nu een beslissing is van de Vlaamse regering.

Op die manier willen wij het Nederlandse kabinet nogmaals duidelijk maken dat voor Vlaanderen de uitvoering van de verdragen inzake kwaliteit en kwantiteit van het Maas- en Scheldewater, als één geheel wor-

den behandeld en dat wij geen enkele inspanning onverlet zullen laten om hieraan uitvoering te geven.

Tevens kom ik even terug op de bewering dat wij te gemakkelijk aan de eisen van de Nederlanders zouden tegemoetkomen. Ten eerste, bij de bespreking van het Scheldereglement hebben wij dezelfde houding aangenomen. Er was de uitdrukkelijke vraag om tot ondertekening hiervan over te gaan, maar wij hebben principieel gezegd dat dit reglement aan onze wensen beantwoordde, maar dat wij het niet zo maar zouden ondertekenen.

Ten tweede, tot op heden heeft de Vlaamse regering nog geen enkele beslissing genomen inzake de hoge snelheidslijn, waardoor zou kunnen worden verondersteld dat er tussen deze twee dossiers een koppeling zou zijn.

Ik kom terug tot wat ik op dat ogenblik in mijn antwoord heb gezegd. Ik wens trouwens de heer Van Peel te danken voor zijn positieve appreciatie. Ik heb gezegd dat waarschijnlijk de voortgang in het ene dossier ook bevorderlijk is voor de voortgang in het andere dossier. Er is dus nooit een koppeling geweest. Wij wensen deze zaken trouwens niet te koppelen. Elk dossier heeft zijn eigen elementen. Dat is duidelijk.

Tot besluit wens ik echter te zeggen dat, als Nederland vandaag de politieke en de beleidsverantwoordelijkheid neemt om te weigeren de verbetering van de kwaliteit van het Schelde- en Maaswater te realiseren – wij zijn daartoe immers bereid –, als Nederland deze sedert lang geformuleerde kwalitatieve eis eigenlijk wetens en willens niet wil invullen, dan is dat de verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering, dan moet zij de juiste argumenten aangeven om aan te tonen waarom zij geen belang hecht aan de verbetering van de kwaliteit van het Maas- en Scheldewater en zal zij het aan de Nederlandse bevolking moeten uitleggen.

Van den Brande

Derhalve is de houding van de Vlaamse regering consequent en logisch met de grote inspanningen die op het ambtelijke en beleidsvlak werden geleverd, met name dat we uitdrukkelijk de verdieping van de Schelde wensen zoals is afgesproken, met de tweede fase die in het ambtelijk overleg in het vooruitzicht was gesteld, en het onderzoek over het Baalhoekkanaal.

Wij zijn niet bereid om Nederland een betere kwaliteit van het Maas- en Scheldewater te geven als men niet akkoord gaat om in te gaan op onze vraag met betrekking tot de verdieping van de Schelde. (*Applaus bij de CVP en de VU*)

De voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik denk dat de Vlaamse regering een verstandige beslissing heeft genomen die trouwens in de lijn ligt van de wens die hier werd uitgedrukt.

Ik heb wel een bedenking. Het spreekt voor zich dat het niet onder tekenen van de klaargemaakte verdragen over de kwaliteit en de kwantiteit van het water een duidelijk signaal is. In diplomatieke termen is dat een niet mis te verstane boodschap.

De vraag is natuurlijk hoelang men dit op het terrein kan handhaven. Het is duidelijk dat deze verdragen de bevestiging zijn van een verplichting. Maar ook zonder een verplichting met Nederland kunnen we er natuurlijk niet omheen dat wij, vroeg of laat, ons rivierwater op een bepaalde graad van zuiverheid zullen moeten brengen, al was het maar voor onszelf. Dit is dus een middel waarvan de draagwijdte in de tijd beperkt is.

Bovendien betreur ik enigszins, collega Hancké, dat u gemeend hebt dit

debat, over iets dat een algemeen Antwerps belang is, onmiddellijk in het teken van de gemeenteraadsverkiezingen te moeten plaatsen. Telkens wanneer ik meende dat het wenselijk en nodig was heb ik in deze Raad het probleem ter sprake gebracht.

Ik denk dat niemand kan ontkennen dat de evolutie van de jongste weken het hoogst wenselijk maakte, ook voor de Nederlandse publieke opinie, dat er op dit ogenblik werd gereageerd ten overstaan van de schizofrene houding van de Nederlandse politiek enerzijds en van de ambtelijke besprekingen anderzijds die bovendien in strijd zijn met de houding die vroeger werd aangenomen.

Bijgevolg had ik gehoopt dat dit debat van dergelijke, kleine, polemische elementen zou gespaard. Ik zal dat dan maar op de rekening van de naderende gemeenteraadsverkiezingen schrijven.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Nee)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's

- 157 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, de VLD-fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren.

Niet alleen dienen dringend aanpassingen aan het kabeldecreet te gebeuren ; het betreft hier een ontwerp dat eigenlijk door de vorige minister van Cultuur, de heer Patrick Dewael, werd ingediend. Destijds was de bespreking in de commissie zo ver gevorderd dat alleen nog het beruchte artikel 9 met betrekking tot de taalvereisten niet was goedgekeurd. De ontbinding van het parlement belette ons toen het decreet af te werken.

Deze Vlaamse regering heeft het toenmalige stuk 540 integraal overgenomen en heeft er uiteindelijk nog twee jaar over gedaan om een aantal amendementen in te dienen. Het meest in het oog springende amendement, is dat thans ook de VLD-visie met betrekking tot de taalvereisten werd overgenomen.

Ergerlijk is echter het feit dat door dit nodeloze tijdverlies intussen de evolutie van het medialandschap, onder meer op het technologische gebied, zodanig is gevorderd dat dit decreet opnieuw dreigt totaal te worden achterhaald. In de hoorzittingen hebben wij duidelijk kunnen vaststellen tot wat onder meer digitale compressie en de mogelijke verwechting van kabel-, telefoon- en radiocommunicatie kan leiden. Er werd echter meer aandacht geschonken aan de strijd die de verschillende componenten voeren over een al dan niet monopoliepositie dan eerder aan het tot stand brengen van een aangepast mediabeleid.

De VLD betwijfelt of minister Weckx nog in staat zal zijn om op een juridische basis de feitelijke doorbreking van het VTM-monopolie vanuit het buitenland te kunnen tegenhouden.

Het lijkt ons dan ook veel zinniger om onmiddellijk het fundamentele

Van Mechelen

debat aan te gaan, met name hoe wij op deze nieuwe situatie het best kunnen anticiperen, in het belang van de eigen Vlaamse omroepen en ten-einde de leefbaarheid van de Vlaamse schrijvende pers te verzekeren.

Eén van de mogelijke denkpistes dienaangaande is dat er een tweede commercieel Vlaams televisiestation zou kunnen worden opgericht. Over de modaliteiten hiervan, bijvoorbeeld of de gunning moet gebeuren na aanbesteding, kan een grondig inhoudelijk debat worden gevoerd.

Mijnheer de minister, de Vlaamse Raad zou zich daarnaast ook moeten bezighouden met het bepalen van een nieuw normerend kader, liefst zo ruim mogelijk, binnen hetwelke nieuwe initiatieven als interactieve televisie zich zouden kunnen ontwikkelen.

De VLD zet zich dan ook af tegen de uiterst conservatieve mediapolitiek van minister Weckx maar zal de huidige herziening van het kabeldecreet toch goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie zal dit kabeldecreet steunen.

Het is een zeer belangrijk decreet omdat wij ons conformeren met de uitspraak van 1992 van het Europese Hof van Justitie waardoor de taalvereiste wordt geschrapt. De kabelmaatschappijen zullen in de toekomst de mogelijkheid hebben om buitenlandse stations op de kabel op te nemen.

In tegenstelling tot wat de heer Van Mechelen zegt, behoudt de Vlaamse regering de mogelijkheid om in drie gevallen een verbod uit te vaardigen en geen toestemming te geven om op de kabel te komen. Dit geldt indien de omroeporganisatie zich niet houdt aan de wetgeving van de lid-

staat, indien zij niet conform is met het Europees gemeenschapsrecht of indien zij programma's uitzendt die in strijd zijn met de openbare orde.

Het is niet juist dat dit kabeldecreet de feiten achternaolt, integendeel zelfs. Dit kabeldecreet poogt juist geen deuren dicht te slaan omdat de technologische evolutie zo snel gaat dat het verkeerd zou zijn om hier al te detaillistisch te legifereren. Het gaat hier immers om een kaderdecreet. Het zou in verband met de discussie tussen de kabelmaatschappijen enerzijds en de omroepen anderzijds niet verstandig zijn om al te strikt te definiëren wat de diensten zijn. In elk geval moet de omroep op dit ogenblik de mogelijkheid behouden om zijn omroepdiensten te verrichten, hetgeen niet uitsluit dat de kabelmaatschappijen bepaalde andere diensten verlenen. Er werd ook heel duidelijk gedefinieerd dat dit gekoppeld is aan voorwaarden die door de regering worden gesteld.

In verband met de decoder is het ook heel voorzichtig dat men onderhandelingen vooropstelt tussen de kabelmaatschappijen en de omroeporganisaties zoals Filmnet. Zo creëert men daar geen monopolieposities en krijgt de kabel zeker geen monopolie op de decoder. De mediawetgeving evolueert inderdaad traag, maar we moeten heel voorzichtig zijn omdat de technologische evolutie er voor zorgt dat die wetgeving zeer snel achterhaald is indien men ingaat op de dictaten van kabelmaatschappijen, omroepen en bepaalde privéfirma's die zich laten leiden door commerciële belangen. Onze fractie zal dit kabeldecreet dan ook steunen.

Dit is niet het mediadecreet bij uitstek want de media zijn in volle evolutie. In elk geval heeft de Vlaamse Raad het laatste woord. We zijn voor dit moeilijke kabeldecreet niet over een nacht ijs gegaan en het verheugt mij dat het in consensus door de Vlaamse Raad kan worden goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Bartholomeussen heeft het woord.

M. Bartholomeussen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, uit de vele vruchtbare hoorzittingen die de commissie voor de Media organiseerde met alle betrokkenen uit de sector, bleek snel dat een raamdecreet zoals het thans voorligt de enige zinvolle werkwijze kon zijn om tegemoet te komen aan het aanbrenge van correcties aan de bestaande wetgeving en het kabeldecreet conform te maken aan de Europese wetgeving, om de toekomst voor te bereiden en ruimte te laten om te kunnen inspelen op de snelle technische ontwikkelingen in deze sector en, ten slotte, voor het coördineren van de mediawetgeving.

Dit decreet biedt alvast de ruimte om met de kabelmaatschappijen, de omroeporganisaties, Belgacom en anderen, overleg te plegen over de toekomstige invulling van de verschillende diensten en infrastructuren, dit in nauwe samenwerking met de Vlaamse Raad, om een zo groot mogelijke consensus te bereiken.

Onze fractie pleit voor een ruim mediadebat in de nabije toekomst. Onze parlementaire aandacht en onze bekommernis in de mediasector moet vooral gericht zijn naar de mogelijkheden die de nieuwe technische ontwikkelingen in zich dragen, naar de plaats van de betaalzenders, naar de taken van de openbare omroep, naar de doelgroeptelevisie en naar het aanmaken, aanbieden en doorgeven van nieuwe diensten.

Een algemeen mediabeleid dringt zich meer dan ooit op. Het is een noodzaak geworden en wij stellen vast dat de administratie de snelle evolutie ter zake moeilijk kan volgen. Wij zijn dan ook van oordeel dat een media-instituut dringend in het leven moet worden geroepen. In dat verband zullen wij weldra initiatieven nemen.

Bartholomeeussen

Inmiddels zal de SP het voorliggend decreet goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

138 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

126 leden hebben ja geantwoord ;

11 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.

Deswaene R.
Detiège L.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Geens G.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Laverge J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.

Vandendriessche B .
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegem R.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Weys J.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Buisseret X.
De Boeck A.
De Vlieghe W.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Vogels M.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Kempinaire A.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Kempinaire heeft het woord.

De heer A. Kempinaire : Mijnheer de voorzitter, voor deze en voor de volgende stemmingen heb ik een stemafpraak met de heer Van der Maelen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh c.s. betreffende het autisme – 286 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Goutry, Dielens en Van Vaerenbergh c.s. betreffende het autisme.

De heer Goutry heeft het woord.

De heer L. Goutry (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, de vermaarde film "Rainman" en de populaire song "Breek de stilte" vestigden een paar jaar geleden de aandacht van het publiek op het probleem van autisme. Pakweg dertig jaar geleden wist men zo goed als niets over autisme. Het grootste gedeelte van de autisten kwamen aldus in psychiatrische inrichtingen terecht. Deze resolutie wil de noodzakelijke aandacht voor deze specifieke problematiek bekrachtigen en bestendigen.

Dit initiatief groeide in de commissie voor Welzijn en Gezondheid in een zeer verrijkende en opbouwende sfeer en geeft uiting aan een gemeenschappelijke en diepe bezorgdheid van alle betrokken collega's.

De commissieleden waren unaniem van oordeel dat een efficiënt gehandicaptenbeleid moet blijven steunen op een toenemend wetenschappelijk inzicht op de evoluerende orthopedagogische begeleidingsmodellen. Op een gedifferentieerde hulpvraag moet er immers een gedifferentieerd antwoord volgen. Precies daarom is

een vroege detectie van kapitaal belang. Dan pas kan met aangepaste begeleiding en opvang worden gestart.

De resolutie vraagt bijkomende middelen voor een verder uitbouw en efficiënte werking van de Centra voor Ontwikkelingsstoornissen. Tevens wordt aandacht gevraagd voor het oprichten en installeren van continue zorgstructuren. Personen met autisme behoeven immers een ononderbroken en levenslange specifieke begeleiding.

Dit heeft uiteraard ook zijn weerslag op de thuisbegeleiding. Daarom vragen wij trouwens voor autistische jongeren een afwijking van de huidige regelgeving ter zake.

Wij dringen bovendien sterk aan op een ruimere omkadering voor de specifieke zorgstructuren die binnen bestaande instellingen reeds functioneren of die aldaar in de toekomst nog zullen worden opgericht.

Er dient dringend een systeem te worden opgezet voor een aangepaste opleiding en vorming van begeleiders en opvoeders voor mensen met autisme.

Er wordt via deze resolutie ook een oproep gedaan voor gecoördineerde interdepartementale initiatieven in verband met opvang, werkgelegenheid, huisvesting, integratie en onderwijs van autistische personen. De indieners van deze resolutie vragen uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering zou voorzien in de noodzakelijke financiële middelen om in overleg met de sector een gefaseerd beleidsplan op te stellen en uit te voeren.

Tot slot wil ik oprecht alle collega's van de commissie voor Welzijn en Gezondheid bedanken voor hun belangstelling en hun gemotiveerde medewerking aan dit parlementair initiatief dat trouwens vanuit de gehandicaptensector met bijzondere aandacht wordt gevolgd. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, waarde collega's, de SP-fractie verheugt zich over dit voorstel van resolutie, dat wij mede hebben ingediend, en dat een hart onder de riem betekent voor de 10 tot 12.000 autisten in Vlaanderen en de minstens evenveel betrokken families.

Dit voorstel komt tegemoet aan vijf noden.

In de eerste plaats brengt het een antwoord op de nood aan een statuut door de erkenning van de specificiteit van het autisme als handicap.

Ten tweede wordt er een antwoord gegeven op de nood aan gerichte informatie door een veralgemeende informatieverstrekking aan alle personen die een rol kunnen spelen in de vroegdetectie.

Ten derde komt het tegemoet aan de nood aan snelle doorverwijzing door de uitbouw van de centra voor ontwikkelingsstoornissen te bepleiten en te sleutelen aan de erkenningsnormen van de dienst thuisbegeleiding.

Ten vierde, vindt men in dit voorstel een antwoord op de nood aan vorming door het ontwikkelen van een systeem voor specifieke opleiding en vorming voor de begeleiders van personen met autisme en andere aanverwante stoornissen.

Tenslotte wordt er een oplossing geboden voor het gebrek aan continuïteit en coördinatie door een continue begeleiding van personen met autisme via specifieke orthopedagogische modellen en door de bepaling dat de opvang, de zorg en de begeleiding van personen met autisme enkel doeltreffend kan zijn wanneer er sprake is van een continue zorgstructuur.

Er dienen gecoördineerde interdepartementale initiatieven te worden genomen. Deze moeten onmiddellijk worden uitgevoerd bij wijze van experiment.

Dielens

Om al deze redenen zullen wij dit voorstel goedkeuren. Wij danken tevens alle mede-indieners van dit voorstel. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de Volksunie staat duidelijk achter deze resolutie omdat zij uit het werkveld van de autisten zelf is gegroeid en omdat de interpellaties ter zake aanleiding hebben gegeven tot een breed debat zowel in de commissie als daarbuiten. Wij zijn er ook gelukkig om dat het beleid heeft meegewerkt aan de resolutie. De Volksunie zal ze dan ook volmondig goedkeuren.

Wij vestigen echter de aandacht op de achillespees van de resolutie die eens te meer de financiële kant is van de zaak. Wij vragen aan de minister dat zij in de mate van het mogelijke aandacht voor dit aspect heeft. **(Applaus bij de VU)**

De voorzitter : Wij gaan over tot de stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

142 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
142 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.

Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Landuyt R.
Lauwers H.
Laverge J.
Leclercq J.

Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.

Voorzitter

Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghem R.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M.

Weyts J.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

**REGELING VAN DE WERK-
ZAAMHEDEN**

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. Ik stel voor het be-

palen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 16.28 uur.*

Trefwoordenregister

Actuele vragen

Zie Condooms
Diksmuide
Dodengang
Grind
Liefkenshoektunnel
Mestactieplan
Polyship
Raad van State
Vlabinvest
Welzijn
Werkgelegenheid

Afvalstoffen

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen
Zie Stemmingen

Arbitragehof

Zie Ingekomen stukken

Autisme

Voorstel van resolutie van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh C.S. betreffende het autisme
Bespreking, blz. 1604
Zie Stemmingen

Beleidsbrief

Zie Ingekomen stukken

Condooms

De AIDS-preventiecampagnes en het recente onderzoek van Test Aankoop over de kwaliteit van de condooms, blz. 1595

Diksmuide

De houding van de Stad Diksmuide na de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide, blz. 1602

Dodengang

De houding van de Stad Diksmuide na de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide, blz. 1602

Federale terminologie

Ontwerp van decreet tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 132 van de Grondwet
Zie Stemmingen

Grind

Het niet-samenstellen van het grindcomité in uitvoering van het grinddecreet, blz. 1599

HST

Zie Stemmingen

Ingekomen stukken

Arresten van het Arbitragehof, blz. 1498
Beleidsbrief, blz. 1496
Besluit van de Vlaamse regering, blz. 1497
Jaarverslag, blz. 1496
Kennissevingen van het Arbitragehof, blz. 1498

Ministerieel besluit, blz. 1497
Moties, blz. 1496
Opmerkingen van het Rekenhof, blz. 1497
Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, blz. 1497
Schriftelijke vragen, blz. 1498
Verslagen, blz. 1496
Verzoekschriften, blz. 1497
Voorstellen van decreet, blz. 1495
Voorstellen van resolutie, blz. 1496

Interpellaties

Zie Schelde

Kabeldecreet

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de productie van televisieprogramma's
Voorstel van decreet van de heer S. De Clerck houdende regeling van de erkenning en van de vergunning van de kabelnetten en -diensten en houdende oprichting van een Kabelinstituut en een Kabelproductiefonds
Algemene bespreking, blz. 1532
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1545
Zie Stemmingen

Leden

Berichten van verhindering, blz. 1495, 1555, 1593
Rouwhulde, blz. 1498
Schriftelijke vragen, blz. 1498

Lietkenshoektunnel

De mogelijke overname van de NV Liefkenshoektunnel door het gewest of een andere publiekrechtelijke vennootschap, blz. 1603

Mestactieplan

De onderhandelingen over wijzigingen aan het Mestactieplan, blz. 1601

Met redenen omklede moties

Zie Stemmingen

Moties

Zie Ingekomen stukken

NV Zeekanaal

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen
Zie Stemmingen

Ontwerpen van decreet

Zie Afvalstoffen
Federale terminologie
Kabeldecreet
NV Zeekanaal

Polyship

Het sociaal aspect van het faillissement van de scheepswerf Polyship, blz. 1600

Raad van State

De houding van de Stad Diksmuide na

de uitspraak van de Raad van State inzake de Dodengang te Diksmuide, blz. 1602

Rekenhof

Zie Ingekomen stukken

Schelde

Het vastlopen van de onderhandelingen met Nederland over de verdieping van de Schelde, blz. 1606

Stemmingen

Aangehouden stemming (Ontwerp van decreet)

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, blz. 1498

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen, blz. 1502

Hoofdelijke stemming (Met redenen omklede moties)

De niet-naleving van Protocolovereenkomsten door de Vlaamse regering, blz. 1522

De stand van zaken betreffende het KS-dossier, blz. 1526, 1528

Het gebruik van Engelse woorden in het openbaar leven, blz. 1520

Het HST-project, blz. 1516

Het moratorium voor nieuwe wegen en de maatschappelijke relevantie van afwerkingsprojecten in het kader van een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit, blz. 1529

Het uitzendvermogen van de lokale radio's en over de problematiek van de Vlaamse lokale radio's, blz. 1530

Hoofdelijke stemming (Ontwerp van decreet)

Ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de productie van televisieprogramma's, blz. 1613

Ontwerp van decreet betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, blz. 1499

Ontwerp van decreet tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 132 van de Grondwet, blz. 1501

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van de afvalstoffen, blz. 1509

Hoofdelijke stemming (Voorstel van resolutie)

Voorstel van resolutie van de heren Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh C.S. betreffende het autisme, blz. 1616

Voorstel van resolutie van de heren D. Van der Maelen, F. Sarens en J. Caudron en mevrouw M. Aelvoet C.S.

betreffende het Zuid-Afrikabeleid van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1511
Voorstel van resolutie van de heren J. Ansoms, J. De Mol, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende maatregelen tot het bevorderen van de verkeersveiligheid, blz. 1513

Verkeersveiligheid

Voorstel van resolutie van de heren J. Ansoms, J. De Mol, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende maatregelen tot het bevorderen van de verkeersveiligheid
Zie Stemmingen

Vlaanderen-Europa 2002

Debat, blz. 1555

Vlaamse regering

Zie Ingekomen stukken

Vlabinvest

De stand van zaken rond Vlabinvest, blz. 1600

Voorstellen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Voorstellen van resolutie

Zie Autisme
Ingekomen stukken

Welzijn

De in voorbereiding zijnde uitvoeringsbesluiten inzake het Algemeen Welzijnswerk, blz. 1598

Werkgelegenheid

De tijdelijke wervingsstop van weerwerk-gesco's vanaf 29 maart 1994, blz. 1594
De algemene wervingsstop in het kader

van weerwerk-acties en de afbouw van de bestaande projecten, blz. 1594
De plaatselijke werkgelegenheidsagent-schappen, blz. 1597

Werkzaamheden

Regeling, blz. 1553, 1592, 1618

Zuid-Afrika

Voorstel van resolutie van de heren D. Van der Maelen, F. Sarens en J. Caudron en mevrouw M. Aelvoet c.s. betreffende het Zuid-Afrikabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
Zie Stemmingen

